

Den Europæiske Unions Tidende

C 89

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

54. årgang

19. marts 2011

Informationsnummer

Indhold

Side

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2011/C 89/01

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* EUT C 80 af 12.3.2011

1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2011/C 89/02

Sag C-449/09: Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 28. oktober 2010 — Canon Kabushiki Kaisha mod IPN Bulgaria OOD (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sofiyski gradski sad — Bulgarien) (Artikel 104, stk. 3, første afsnit, i procesreglementet — varemærker — direktiv 89/104/EØF — retten for indehaveren af varemærke til at modsætte sig den første markedsføring inden for EØS, som foretages uden hans samtykke, af varer, der er forsynet med dette varemærke)

2

DA

Pris:
3 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 89/03	Sag C-73/10 P: Domstolens kendelse af 16. november 2010 — Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert GmbH & Co. KG mod Europa-Kommissionen (Appel — konkurrence — Kommissionens beslutning om en procedure i henhold til artikel 81 EF — annullationssøgsmål — frist — søgsmål anlagt for sent — årsager, der kan begrunde en fravigelse af søgsmålsfristen — retten til søgsmålsadgang — legalitetsprincippet og proportionalitetsprincippet — appel åbenbart ugrundet)	2
2011/C 89/04	Sag C-156/10 P: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 15. december 2010 — Karen Goncharov mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og DSB (Appel — EF-varemærker — varemærker, der består af akronymer — det ældre varemærke DSB — ordmærket »DSBW« — indsigelsessag — relativ registreringshindring — undersøgelse af risikoen for forveksling — visuel lighed — fonetisk lighed — afvisning — vurdering af de faktiske omstændigheder)	3
2011/C 89/05	Sag C-204/10 P: Domstolens kendelse af 23. november 2010 — Enercon GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Hasbro, Inc. (Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 8, stk. 1, litra b) — ordmærket ENERCON — indsigelse fra indehaveren af ordmærket TRANSFORMERS ENERGON — afslag på registrering — risiko for forveksling)	3
2011/C 89/06	Sag C-216/10 P: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 25. november 2010 — Lufthansa AirPlus Servicekarten GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Applus Servicios Tecnológicos SL (Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 5, 73, 74 og 79 — figurmærket A+ — indsigelse fra indehaveren af EF-ordmærket AirPlus International — indsigelsen forkastet)	4
2011/C 89/07	Sag C-352/10: Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 15. december 2010 — Angel Lorenzo González Alonso mod Nationale Nederlanden Vida Cia De Seguros y Reaseguros SAE (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Provincial de Oviedo — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — afvisning)	4
2011/C 89/08	Sag C-583/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) den 13. december 2010 — The United States of America mod Christine Nolan	4
2011/C 89/09	Sag C-586/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof, Tyskland den 15. december 2010 — Bianca Küçük mod Land Nordrhein-Westfalen	5
2011/C 89/10	Sag C-588/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 14. december 2010 — Minister Finansów mod Kraft Foods Polska SA	5
2011/C 89/11	Sag C-589/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Apelacyjny — Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku (Republikken Polen) den 14. december 2010 — Janina Wencel mod Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku	5
2011/C 89/12	Sag C-591/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (Chancery Division) (Det Forenede Kongerige) den 14. december 2010 — Littlewoods Retail Ltd m.fl. mod Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs	6

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 89/13	Sag C-602/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Judecătoria Călărași (Rumænien) den 21. december 2010 — SC Volksbank România SA mod Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor — Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Călărași (CJPC)	7
2011/C 89/14	Sag C-604/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) den 21. december 2010 — Football Dataco Limited, Football Association Premier League Ltd, Football League Limited, Scottish Premier League Limited, Scottish Football League og PA Sport UK Limited mod Yahoo UK Limited, Stan James (Abingdon) Limited, Stan James PLC og Enetpulse APS	7
2011/C 89/15	Sag C-607/10: Sag anlagt den 22. december 2010 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Sverige	8
2011/C 89/16	Sag C-609/10 P: Appel iværksat den 23. december 2010 af Dieter C. Umbach til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 21. oktober 2010 i sag T-474/08, Dieter C. Umbach mod Europa-Kommissionen	8
2011/C 89/17	Sag C-616/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank's-Gravenhage (Nederland) den 29. december 2010 — Solvay SA mod Honeywell Fluorine Products Europe BV mfl.	9
2011/C 89/18	Sag C-629/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice, Queen's Bench Division, Administrative Court (Det Forenede Kongerige) den 24. december 2010 — TUI Travel plc, British Airways plc, easyJet Airline Co. Ltd, International Air Transport Association, The Queen mod Civil Aviation Authority	10
2011/C 89/19	Sag C-630/10: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (Chancery Division) (Det Forenede Kongerige) den 24. december 2010 — University of Queensland og CSL Ltd mod Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks	10
2011/C 89/20	Sag C-18/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Det Forenede Kongerige) den 12. januar 2011 — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs mod Philips Electronics UK Ltd	11
2011/C 89/21	Sag C-33/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 21. januar 2011 — A Oy	11
2011/C 89/22	Sag C-36/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato — Sezione Seconda (Italien) den 24. januar 2011 — Pioneer Hi-Bred Italia Srl mod Ministero delle Politiche Agricole Alimentari e Forestali	12
2011/C 89/23	Sag C-349/09: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Tredje Afdeling den 14. december 2010 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen	12
2011/C 89/24	Sag C-486/09: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17. november 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik	12

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 89/25	Sag C-80/10: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 12. november 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik	13
2011/C 89/26	Sag C-251/10: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 9. november 2010 — KEK Diavlos mod Europa-Kommissionen	13
2011/C 89/27	Sag C-315/10: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 16. november 2010 — Companhia Siderúrgica Nacional, CSN Caymann Ltd mod Unifer Steel SL, BNP Paribas (Schweiz), ColepccI (Portugal) SA og Banco Português de Investimento SA (BPI) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal da Relação do Porto — Portugal)	13
2011/C 89/28	Sag C-353/10: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 22. november 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik	13
2011/C 89/29	Sag C-394/10: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17. november 2010 — Europa-Kommissionen mod Storhertugdømmet Luxembourg	13
2011/C 89/30	Sag C-398/10: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 3. januar 2011 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik	13
Retten		
2011/C 89/31	Sag T-33/05: Rettens dom af 3. februar 2011 — Cetarsa mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — det spanske marked for køb og første forarbejdning af råtabak — beslutning der fastslår en tilsidesættelse af artikel 81 EF — fastsættelse af priser og opdeling af markeder — bøder — overtrædelsens grovhed og varighed — ligebehandling — proportionalitetsprincippet — maksimalgrænse på 10 % af omsætningen — samarbejde)	14
2011/C 89/32	Sag T-205/07: Rettens dom af 3. februar 2011 — Italien mod Kommissionen (Sprogordning — offentliggørelse på EPSO's internetside af en anmodning om at tilkendegive interesse med henblik på oprettelse af en database over kandidater, der kan kontraktansættes — offentliggørelse på tre officielle sprog — artikel 12 EF og 290 EF — artikel 82 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte — forordning nr. 1)	14
2011/C 89/33	Sag T-157/08: Rettens dom af 8. februar 2011 — Paroc mod KHIM (INSULATE FOR LIFE) (EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket INSULATE FOR LIFE — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009) — rent bekræftende afgørelse — delvis afvisning)	15
2011/C 89/34	Sag T-584/08: Rettens dom af 3. februar 2011 — Cantiere navale De Poli mod Kommissionen (Statsstøtte — midlertidig defensiv ordning for skibsbygningsindustrien — de italienske myndigheders påtænkte ændring af en støtteordning, som Kommissionen tidligere har godkendt — beslutning, hvorved støtteordningen erklæres uforenelig med fællesmarkedet)	15

Informationsnummer	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 89/35	Sag T-3/09: Rettens dom af 3. februar 2011 — Italien mod Kommissionen (Statsstøtte — midlertidig defensiv ordning for skibsbygningsindustrien — de italienske myndigheders påtænkte ændring af en eksisterende støtteordning, som tidligere er blevet godkendt af Kommissionen — beslutning om at erklære støtteordningen uforenelig med fællesmarkedet)	15
2011/C 89/36	Sag T-194/09: Rettens dom af 8. februar 2011 — Lan Airlines mod KHIM — Air Nordstrum (LINEAS AEREAS DEL MEDITERRANEO LAM) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket LINEAS AEREAS DEL MEDITERRANEO LAM — de ældre EF-ord- og figurmærker LAN — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — ingen lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)).....	16
2011/C 89/37	Sag T-222/09: Rettens dom af 9. februar 2011 — Ineos Healthcare mod KHIM — Teva Pharmaceutical Industries (ALPHAREN) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket ALPHAREN — de ældre nationale ordmærker ALPHA D3 — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009) — ex officio-prøvelse af de faktiske omstændigheder — artikel 74 i forordning nr. 40/94 (nu artikel 76 i forordning nr. 207/2009)).....	16
2011/C 89/38	Rettens dom af 3. februar 2011 — Gühring mod KHIM (Kombinationen af farverne gyvelgul og sølvgrå samt kombinationen af farverne okkergul og sølvgrå) (Sagerne T-299/09 og T-300/09) (EF-varemærker — ansøgning om EF-varemærke bestående af en kombination af farverne gyvelgul og sølvgrå — ansøgning om EF-varemærke bestående af en kombination af farverne okkergul og sølvgrå — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — prøvelse ex officio af de faktiske omstændigheder — artikel 76, stk. 1, i forordning nr. 207/2009 — begrundelsespligt — artikel 75 i forordning nr. 207/2009)	16
2011/C 89/39	Sag T-136/10: Rettens kendelse af 20. januar 2011 — M mod EMA (Erstatningssøgsmål — Retten inkompetent — hjemvisning til Personaleretten)	17
2011/C 89/40	Sag T-587/10: Sag anlagt den 29. december 2010 — Interspeed mod Kommissionen	17
2011/C 89/41	Sag T-588/10: Sag anlagt den 29. december 2010 — Den Helleniske Republik mod Europa-Kommissionen	18
2011/C 89/42	Sag T-2/11: Sag anlagt den 4. januar 2011 — Portugal mod Kommissionen	20
2011/C 89/43	Sag T-43/11: Sag anlagt den 25. januar 2011 — Singapore Airlines og Singapore Airlines Cargo PTE mod Kommissionen	21
2011/C 89/44	Sag T-50/11: Sag anlagt den 24. januar 2011 — Fraas mod KHIM (ternet mønster i farverne mørkegrå, lysegrå, sort, beige, mørkerød og lyserød)	22
2011/C 89/45	Sag T-56/11: Sag anlagt den 25. januar 2011 — SAS Cargo Group m.fl. mod Kommissionen	23

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2011/C 89/46	Sag T-58/11 P: Appel iværksat den 25. januar 2011 af Michel Nolin til prøvelse af Personalerettens dom af 1. december 2010 i sag F-82/09, Nolin mod Kommissionen	23
2011/C 89/47	Sag T-59/11: Sag anlagt den 31. januar 2011 — ISOTIS mod Kommissionen	24
2011/C 89/48	Sag T-61/11: Sag anlagt den 28. januar 2011 — Vermop Salmon mod KHIM — Leifheit (Clean Twist)	25
2011/C 89/49	Sag T-64/11: Sag anlagt den 28. januar 2011 — Run2Day Franchise mod KHIM — Runners Point (Run2)	25
2011/C 89/50	Sag T-66/11: Sag anlagt den 28. januar 2011 — Present Service Ullrich mod KHIM — Punt-Nou (babilu)	26
2011/C 89/51	Sag T-69/11: Sag anlagt den 24. januar 2011 — Truvo Belgium mod KHIM — AOL (Truvo)	26
2011/C 89/52	Sag T-76/11: Sag anlagt den 2. februar 2011 — Spanien mod Kommissionen	27
2011/C 89/53	Sag T-416/06: Rettens kendelse af 21. januar 2011 — Sumitomo Chemical Agro Europe mod Kommissionen	27
 Retten for EU-Personalesager		
2011/C 89/54	Sag F-60/10: Kendelse afsagt af Personaleretten den 8. februar 2011 — Chiavegato mod Kommissionen	28

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

(2011/C 650/01)

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 80 af 12.3.2011

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 72 af 5.3.2011

EUT C 63 af 26.2.2011

EUT C 55 af 19.2.2011

EUT C 46 af 12.2.2011

EUT C 38 af 5.2.2011

EUT C 30 af 29.1.2011

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 28. oktober 2010 — Canon Kabushiki Kaisha mod IPN Bulgaria OOD (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sofiyski gradski sad — Bulgarien)

(Sag C-449/09) ⁽¹⁾

(Artikel 104, stk. 3, første afsnit, i procesreglementet — varemærker — direktiv 89/104/EØF — retten for indehaveren af varemærke til at modsætte sig den første markedsføring inden for EØS, som foretages uden hans samtykke, af varer, der er forsynet med dette varemærke)

(2011/C 89/02)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Sofiyski sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Canon Kabushiki Kaisha

Sagsøgt: IPN Bulgaria OOD

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Sofiyski gradski sad — fortolkning af artikel 5, sammenholdt med artikel 7 i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EFT 1989 L, s. 40) — parallelimport af originale varer uden samtykke fra indehaveren af den til varemærket knyttede ret — indehaverens mulighed for at modsætte sig, at et med varemærket identisk tegn bruges erhvervsmæssigt uden hans samtykke — indehaverens ret ikke udtømt

Konklusion

Artikel 5 i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker skal fortolkes således, at indehaveren af et varemærke kan

modsætte sig den første markedsføring i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, som foretages uden hans samtykke, af originalvarer, der er forsynet med dette varemærke.

⁽¹⁾ EUT C 100 af 17.4.2010.

Domstolens kendelse af 16. november 2010 — Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert GmbH & Co. KG mod Europa-Kommissionen

(Sag C-73/10 P) ⁽¹⁾

(Appel — konkurrence — Kommissionens beslutning om en procedure i henhold til artikel 81 EF — annullationssøgsmål — frist — søgsmål anlagt for sent — årsager, der kan begrunde en fravigelse af søgsmålsfristen — retten til søgsmålsadgang — legalitetsprincippet og proportionalitetsprincippet — appel åbenbart ugrundet)

(2011/C 89/03)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert GmbH & Co. KG (ved Rechtsanwalt A. Rinne, solicitors S. Kon og C. Humpe samt C. Vajda, QC)

Den anden part appelsagen: Europa-Kommissionen (ved M. Kellerbauer og A. Biolan, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Ottende Afdeling) den 30. november 2009 i sag T-2/09, Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert & Co. mod Kommissionen, hvorved Retten afviste et søgsmål, der var anlagt med påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 5955 endelig af 15. oktober 2008 om en procedure vedrørende anvendelse af artikel 81 EF (sag COMP/39.188 — Bananer) om et kartel på dele af det europæiske marked for bananer, subsidiært annullation eller nedsættelse af den bøde, som blev pålagt sagsøgeren — søgsmålsfrister — for sent anlagt søgsmål

Konklusion

1) Appellen forkastes.

2) Internationale Fruchthandels Gesellschaft Weichert GmbH & Co. KG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 80 af 27.3.2010.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 15. december 2010 — Karen Goncharov mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og DSB

(Sag C-156/10 P) ⁽¹⁾

(Appel — EF-varemærker — varemærker, der består af akronymer — det ældre varemærke DSB — ordmærket »DSBW« — indsigelsessag — relativ registreringshindring — undersøgelse af risikoen for forveksling — visuel lighed — fonetisk lighed — afvisning — vurdering af de faktiske omstændigheder)

(2011/C 89/04)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Karen Goncharov (ved Rechtsanwalt A. Späth)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved B. Schmidt, som befuldmægtiget) og DSB (ved Rechtsanwalt T. Graf)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 21. januar 2010 i sag T-34/07, Goncharov mod KHIM — DSB (DSBW), hvorved Retten frifandt Harmoniseringskontoret i et annullationssøgsmål til prøvelse af afgørelse truffet den 4. december 2006 af Andet Appellammer ved Harmoniseringskontoret om afslag på registrering af ordmærket »DSBW« som EF-varemærke for visse varer i klasse 39, 41 og 43, idet den af indehaveren af det ældre EF-ordmærke »DSB« rejste indsigelse blev taget til følge — risiko for forveksling — manglende hensyntagen til de særlige forhold omkring varemærker, som består af akronymer, ved undersøgelsen af risikoen for forveksling — tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b) i forordning (EF) nr. 40/94

Konklusion

1) Appellen forkastes.

2) Karen Goncharov betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 148 af 5.6.2010.

Domstolens kendelse af 23. november 2010 — Enercon GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Hasbro, Inc.

(Sag C-204/10 P) ⁽¹⁾

(Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 8, stk. 1, litra b) — ordmærket ENERCON — indsigelse fra indehaveren af ordmærket TRANSFORMERS ENERGON — afslag på registrering — risiko for forveksling)

(2011/C 89/05)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Enercon GmbH (ved barrister J. Mellor og Rechtsanwalt R. Böhm)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved D. Botis) og Hasbro, Inc.

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 3. februar 2010 i sag T-472/07, Enercon mod KHIM, hvorved Retten frifandt Harmoniseringskontoret i et annullationssøgsmål anlagt af ansøgeren om ordmærket »ENERCON« for varer i klasse 16, 18, 24, 25, 28 og 32 til prøvelse af afgørelse truffet den 25. oktober 2007 af Fjerde Appellammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 959/2006-4) vedrørende afslag på en klage indgivet af appallanten til prøvelse af indsigelsesafdelingens afgørelse, hvorved denne afslog at registrere det omhandlede varemærke i forbindelse med en indsigelsessag rejst af indehaveren af EF-ordmærket »TRANSFORMERS ENERGON«, for varer i klasse 16, 18, 24, 25, 28, 30 og 32, og af de ikke registrerede varemærker »TRANSFORMERS ENERGON« og »ENERGON«, brugt i Det Forenede Kongerige for varer af lignende art — tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 40/94

Konklusion

1) Appellen forkastes.

2) Enercon GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 179 af 3.7.2010.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 25. november 2010 — Lufthansa AirPlus Servicekarten GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Applus Servicios Tecnológicos SL

(Sag C-216/10 P) ⁽¹⁾

(Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 5, 73, 74 og 79 — figurmærket A+ — indsigelse fra indehaveren af EF-ordmærket AirPlus International — indsigelsen forkastet)

(2011/C 89/06)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Lufthansa AirPlus Servicekarten GmbH (ved Rechtsanwalt R. Kunze)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved D. Botis, som befuldmægtiget) og Applus Servicios Tecnológicos SL

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 3. marts 2010 i sag T-321/07, AirPlus Servicekarten mod KHIM og Applus Servicios Tecnológicos, hvorved Retten frifandt Harmoniseringskontoret i et annullationssøgsmål indledt af indehaveren af EF-ordmærket »AirPlus International« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 35, 36 og 42 til prøvelse af afgørelse truffet den 7. juni 2007 af Andet Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 310/2006-2) vedrørende afslag på en klage over indsigelsesafdelingens afgørelse, hvorved denne forkastede den af appellanten rejste indsigelse mod ansøgningen om registrering af figurmærket »A+« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 35, 36, 37, 40, 41 og 42

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Lufthansa AirPlus Servicekarten GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 179 af 3.7.2010.

Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 15. december 2010 — Angel Lorenzo González Alonso mod Nationale Nederlanden Vida Cia De Seguros y Reaseguros SAE (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Provincial de Oviedo — Spanien)

(Sag C-352/10) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — afvisning)

(2011/C 89/07)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Provincial de Oviedo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Angel Lorenzo González Alonso

Sagsøgt: Nationale Nederlanden Vida Cia De Seguros y Reaseguros SAE

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Audiencia Provincial de Oviedo — fortolkning af artikel 3, stk. 2, litra d), i Rådets direktiv 85/577/EØF af 20. december 1985 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler indgået uden for fast forretningssted (EFT L 372, s. 31) — aftale indgået uden for fast forretningssted, hvorved der tilbydes en livsforsikring mod betaling af en månedlig præmie, der investeres i forskellige porteføljer fra det pågældende selskab

Konklusion

Anmodningen om præjudiciel afgørelse, der er indgivet af Audiencia Provincial de Oviedo ved afgørelse af 22. juni 2010, afvises.

⁽¹⁾ EUT C 288 af 23.10.2010.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) den 13. december 2010 — The United States of America mod Christine Nolan

(Sag C-583/10)

(2011/C 89/08)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: The United States of America

Sagsøgt: Christine Nolan

Præjudicielt spørgsmål

Opstår arbejdsgiverens konsultationsforpligtelse vedrørende kollektive afskedigelser i medfør af direktiv 98/95/EF ⁽¹⁾, (i) når arbejdsgiveren påtænker, men endnu ikke har foretaget, en strategisk eller operationel beslutning, som forudsigeligt eller uundgåeligt vil føre til kollektive afskedigelser, eller (ii) kun når denne beslutning faktisk er truffet, og han så påtænker de deraf følgende afskedigelser?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 98/95/EF af 20.7.1998 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser, EFT L 225, s. 16.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof, Tyskland den 15. december 2010 — Bianca Küçük mod Land Nordrhein-Westfalen

(Sag C-586/10)

(2011/C 89/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bianca Küçük

Sagsøgt: Land Nordrhein-Westfalen

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det i strid med § 5, stk. 1, i rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, som er indeholdt i bilaget til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 ⁽¹⁾, såfremt en national retsforskrift, der som § 14, stk. 1, andet punktum, nr. 3, i Teilzeit- und Befristungsgesetz (lov om deltidsbeskæftigelse og tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, herefter »TzBfG«), bestemmer, at der foreligger en objektiv begrundelse for at tidsbegrænse en ansættelseskontrakt flere gange, hvis arbejdstageren er ansat som vikar for en anden arbejdstager, fortolkes og anvendes således, at der ligeledes er tale om en objektiv begrundelse, såfremt der er et konstant vikarbehov, selv om vikarbehovet også ville kunne dækkes, såfremt den pågældende arbejdstager blev fastansat og fik til opgave at vikariere for kontinuerligt fraværende arbejdstagere, dog således at arbejdsgiveren forbeholder sig ret til i hvert tilfælde at beslutte, hvilken foranstaltning der skal træffes i anledning af det konkrete fravær?

Såfremt Domstolen besvarer spørgsmål 1 bekræftende:

- 2) Er den under spørgsmål 1 anførte fortolkning og anvendelse af en national retsforskrift som TzBfG's § 14, stk. 1, andet punktum, nr. 3, under de i spørgsmål 1 anførte omstændigheder ligeledes i strid med § 5, stk. 1, i rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, som er indeholdt i bilaget til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999, såfremt den nationale lovgiver med den objektive begrundelse vikaransættelse, som efter en national retsforskrift som § 21, stk. 1, i Bundeselterngeld- und Elternzeit-gesetz (forbundslov om børnepasningsydelse og forældreorlov, herefter »BEEG«) begrunder en tidsbegrænsning af et ansættelsesforhold, i hvert fald også varetager socialpolitiske formål om at lette såvel arbejdsgiveres indrømmelse af som arbejdstagernes adgang til tjenestefrihed, f.eks. barselsorlov eller børnepasningsorlov?

⁽¹⁾ EFT L 175, s. 43.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 14. december 2010 — Minister Finansów mod Kraft Foods Polska SA

(Sag C-588/10)

(2011/C 89/10)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Minister Finansów

Sagsøgt: Kraft Foods Polska SA

Præjudicielt spørgsmål

I betragtning af at afgiftsgrundlaget i henhold til artikel 90, stk. 1, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem nedsættes tilsvarende ved afslag i prisen efter det tidspunkt, hvor transaktionen har fundet sted, på betingelser, som fastsættes af medlemsstaterne, omfatter begrebet »betingelser« da en betingelse som den, der fremgår af § 29, stk. 4a, i momsloven af 11. marts 2004 (Dz. U. Nr. 54, pos. 535, med senere ændringer), hvorefter retten til nedsættelse af beregningsgrundlaget i forhold til det grundlag, der følger af den udstedte faktura, er betinget af, at den afgiftspligtige inden udløbet af fristen for indgivelse af momsangivelsen for den afgiftsperiode, hvor køberen af varen eller tjenesteydelsen modtog den berigtigede faktura, er i besiddelse af en kvittering for, at køberen af den vare eller tjenesteydelse, som fakturaen blev udstedt for, har modtaget den berigtigede faktura, og er betingelsen heller ikke i strid med princippet om momsens neutralitet og proportionalitet?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Apelacyjny — Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku (Republikken Polen) den 14. december 2010 — Janina Wencel mod Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku

(Sag C-589/10)

(2011/C 89/11)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Apelacyjny — Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Janina Wencel

Sagsøgt: Zakład Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 10 i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet ⁽¹⁾, henset til det princip om ret til fri bevægelighed og ophold i Den Europæiske Unions medlemsstater, der følger af artikel 21 og 20, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, fortolkes således, at kontantydelse ved alderdom, som der er erhvervet ret til i henhold til en medlemsstats retsforordninger, ikke må nedsættes, ændres, stilles i bero, inddrages eller beslaglægges, fordi den berettigede samtidigt har boet på to medlemsstaters område (to ligeværdige sædvanlige bopæle), herunder i en anden stat end den, på hvis område den institution, som det påhviler at udrede alderspensionen, befinder sig?
- 2) Skal artikel 21 og 20, stk. 2, i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 10 i forordning nr. 1408/71 fortolkes således, at de er til hinder for, at den nationale forskrift i artikel 114, stk. 1, i Ustawa z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (lov af 17.12.1968 om pensioner fra socialforsikringsfonde, Dz. U. 2009, nr. 153, position 1227 med ændringer), i forbindelse med artikel 4 i overenskomsten af 9.10.1975 mellem Forbundsrepublikken Tyskland og Folkerepublikken Polen om pensions- og ulykkesforsikring (Dz. U. 1976, nr. 16, position 101 med ændringer), anvendes således, at den polske pensionsinstitution skal træffe ny afgørelse og inddrage alderspensionen til en person, der gennem mange år samtidigt har haft to sædvanlige bopæle (to centre for personens livsinteresser) i to forskellige medlemsstater i Den Europæiske Union, og som før 2009 hverken havde ansøgt om skift af bopæl til en af disse stater eller afgivet en erklæring i så henseende?

I tilfælde af en benægtende besvarelse:

- 3) Skal artikel 21 og 20, stk. 2, i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 10 i forordning nr. 1408/71 fortolkes således, at de er til hinder for, at den nationale forskrift i artikel 138, stk. 1, og 2, i Ustawa z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych anvendes således, at den polske pensionsinstitution skal forlange, at en person, der fra 1975 til 2009 samtidigt har haft to sædvanlige bopæle (to centre for personens livsinteresser) i to stater, der begge nu er medlemmer af Den Europæiske Union, skal tilbagebetale sin alderspension for de sidste tre år, når denne person, da afgørelsen om tildeling af pensionen blev truffet og efter dennes udbetaling fra den polske forsikringsinstitution ikke blev oplyst om, at det var nødvendigt også at angive, at han havde to sædvanlige bopæle i to stater, og at han også skulle indgive en ansøgning om valg af en forsikringsinstitution i en af disse stater, der skulle være kompetent til afgørelse af ansøgninger vedrørende alderspensionen eller afgive en tilsvarende erklæring?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (Chancery Division) (Det Forenede Kongerige) den 14. december 2010 — Littlewoods Retail Ltd m.fl. mod Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

(Sag C-591/10)

(2011/C 89/12)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (Chancery Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Littlewoods Retail Ltd m.fl.

Sagsøgt: Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

Præjudicielt/Præjudicielle spørgsmål

- 1) Såfremt en afgiftspligtig person har betalt for meget moms, som medlemsstaten havde opkrævet i strid med kravene i EU's momslovgivning, er en medlemsstats afhjælpning da i overensstemmelse med EU-retten, hvis denne afhjælpning kun består i a) tilbagebetaling af de hovedstole, som er betalt for meget, og b) simpel rente af disse beløb i henhold til national ret, f.eks. section 78 i Value Added Tax Act 1994?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende, kræver EU-retten da, at en medlemsstats afhjælpning skal bestå i a) tilbagebetaling af de hovedstole, som er betalt for meget, og b) betaling af rentes rente som et mål for rådighedsværdien for medlemsstaten af de beløb, som er betalt for meget, og/eller tabet af pengenes rådighedsværdi for den afgiftspligtige?
- 3) Såfremt både spørgsmål 1 og 2 besvares benægtende, hvad skal den afhjælpning, som medlemsstaten i henhold til EU-retten skal yde, da omfatte ud over tilbagebetaling af de hovedstole, som er betalt for meget, med hensyn til rådighedsværdien af det for meget betalte beløb og/eller rente?
- 4) Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende, kræver det EU-retlige effektivitetsprincip da, at en medlemsstat skal undlade at anvende nationalretlige restriktioner (som f.eks. section 78 og 80 i Value Added Tax Act 1994) på alle nationale krav eller retsmidler, som ellers ville være til rådighed for den afgiftspligtige person, for at håndhæve den EU-retlige rettighed, som er fastslået af Domstolen i dennes svar på de

⁽¹⁾ EFT, den engelske specialudgave 1971 (II), s. 416.

tre første spørgsmål, eller er det tilstrækkeligt, at den nationale ret kun undlader at anvende sådanne restriktioner vedrørende et af disse nationale krav eller retsmidler? Hvilke andre principper bør den nationale ret have for øje i forbindelse med gennemførelsen af denne EU-retlige rettighed for at sikre overensstemmelse med EU-rettens effektivitetsprincip?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Judecătoria Călărași (Rumænien) den 21. december 2010 — SC Volksbank România SA mod Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor — Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Călărași (CJPC)

(Sag C-602/10)

(2011/C 89/13)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Judecătoria Călărași

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SC Volksbank România SA

Sagsøgt: Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor — Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Călărași (CJPC)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 30, stk. 1, i direktiv 2008/48 ⁽¹⁾ fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for, at medlemsstaterne fastsætter, at den nationale lov til gennemførelse af direktivet også finder anvendelse på aftaler, som er indgået før de nationale bestemmelser trådte i kraft?
- 2) Udgør artikel 85, stk. 2, i OUG 50/2010 (hastedekret) en passende gennemførelse af artikel 24, stk. [1], i direktiv 2008/48, der indeholder en forpligtelse for medlemsstaterne til at sikre, at der findes egnede og effektive procedurer for udenretslig bilæggelse af forbrugertvister vedrørende kreditaftaler?
- 3) Skal artikel 22, stk. 1, i direktiv 2008/48 fortolkes således, at der hermed indføres en fuldstændig harmonisering inden for området forbruger kreditaftaler, som forbyder medlemsstaterne:
 - 3.1. At udvide anvendelsesområdet for bestemmelserne i direktiv 2008/48 til aftaler, som udtrykkeligt er udelukket fra anvendelsesområdet for nævnte direktiv (såsom aftaler om realkreditlån eller om ejendomsretten til en bolig), eller
 - 3.2. At indføre yderligere forpligtelser for kreditinstitutterne for så vidt angår hvilke provisioner disse kan opkræve, eller hvilke kategorier af referencesatser, der skal

anvendes på den variable rente i sådanne forbruger kreditaftaler, der er omfattet af den nationale gennemførelsesbestemmelses anvendelsesområde.

Såfremt det tredje spørgsmål besvares benægtende, skal principperne om fri udveksling af tjenesteydelser og kapitalens frie bevægelighed generelt, og navnlig artikel 56, 58 og artikel 63, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), fortolkes således, at de er til hinder for, at en medlemsstat indfører foranstaltninger, der forbyder kreditinstitutterne i forbruger kreditaftaler at anvende bankgebyrer, som ikke figurerer i listen over tilladte provisioner, uden at sidstnævnte er definerede i den berørte medlemsstats lovgivning?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23.4.2008 om forbruger kreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (EUT L 133, s. 66).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) den 21. december 2010 — Football Dataco Limited, Football Association Premier League Ltd, Football League Limited, Scottish Premier League Limited, Scottish Football League og PA Sport UK Limited mod Yahoo UK Limited, Stan James (Abingdon) Limited, Stan James PLC og Enetpulse APS

(Sag C-604/10)

(2011/C 89/14)

Processprog: Engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal (Civil Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Football Dataco Limited, Football Association Premier League Ltd, Football League Limited, Scottish Premier League Limited, Scottish Football League og PA Sport UK Limited

Sagsøgte: Yahoo UK Limited, Stan James (Abingdon) Limited, Stan James PLC og Enetpulse APS

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Hvordan skal begrebet »databaser, som på grund af udvælgelsen eller struktureringen af indholdet udgør ophavsmandens egen intellektuelle frembringelse« i artikel 3, stk. 1, i direktiv 96/9/EF ⁽¹⁾ om retlig beskyttelse af databaser forstås, og navnlig:
 - a) skal den intellektuelle bestræbelse og kunnen med hensyn til at skabe data udelukkes?

- b) skal »udvælgelse eller strukturering« at en allerede eksisterende oplysning tillægges væsentlig betydning (som ved fastsættelse af datoen for en fodboldkamp);
- c) kræver begrebet »ophavsmandens egen intellektuelle frembringelse« mere end betydeligt arbejde og kunnen fra ophavsmandens side, og i givet fald hvad?
- 2) Udelukker direktivet andre nationale rettigheder i form af ophavsretlig beskyttelse af databaser end dem, der fastsættes i direktivet?

(¹) Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/9/EF af 11. marts 1996 om retlig beskyttelse af databaser (EFTY L 77, s. 20).

Sag anlagt den 22. december 2010 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Sverige

(Sag C-607/10)

(2011/C 89/15)

Processprog: svensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Alcover San Pedro og K. Simonsson)

Sagsøgt: Kongeriget Sverige

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Sverige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/1/EF af 15. januar 2008 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (¹), idet det ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de kompetente myndigheder ved hjælp af godkendelser i overensstemmelse med direktivets artikel 6 og 8 eller på passende måde ved at revurdere og om nødvendigt ajourføre vilkårene har sørget for, at samtlige bestående anlæg senest den 30. oktober 2007 drives i overensstemmelse med kravene i direktivets artikel 3, 7, 9, 10, 13, artikel 14, litra a) og b), og artikel 15, stk. 2.
- Kongeriget Sverige tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I henhold til artikel 5, stk. 1, i IPPC-direktivet skal medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de kompetente myndigheder ved hjælp af godkendelser i overensstemmelse med direktivets artikel 6 og 8 eller på passende måde ved at revurdere og om nødvendigt ajourføre vilkårene sørger for, at bestående anlæg drives i overensstemmelse med kravene i direktivets artikel 3, 7, 9, 10 og 13, artikel 14, litra a) og b), og artikel 15, stk. 2. Ifølge Kommissionen skal denne forpligtelse fortolkes således, at den omfatter samtlige bestående anlæg i den omhandlede medlemsstat.

Ifølge fast retspraksis skal spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger et traktatbrud, afgøres på baggrund af forholdene i den omhandlede medlemsstat, som de var ved udløbet af fristen i den begrundede udtalelse. Af Sveriges svar på den begrundede udtalelse fremgår det, at 33 bestående anlæg ikke opfyldte kravene i IPPC-direktivet på det tidspunkt, hvor svaret blev givet.

Det fremgår derudover af Sveriges supplerende svar på den begrundede udtalelse, at der i oktober 2010 — næsten tre år efter tidsfristen i IPPC-direktivet — stadig var 23 bestående anlæg, som ikke opfyldte direktivets krav.

(¹) EUT L 24, s. 8.

Appel iværksat den 23. december 2010 af Dieter C. Umbach til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 21. oktober 2010 i sag T-474/08, Dieter C. Umbach mod Europa-Kommissionen

(Sag C-609/10 P)

(2011/C 89/16)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Dieter C. Umbach (ved Rechtsanwalt M. Stephani)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Punkt 1 i konklusionen af Rettens dom af 21. oktober 2010 i sag T-474/08 (Umbach mod Europa-Kommissionen) ophæves.
- Europa-Kommissionens beslutning af 2. september 2008 nr. SG.E.3/MV/psi D(2008) 6991, annulleres, og
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne såvel i første instans som i appelsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har med sin appel anfægtet Rettens afgørelse (Syvende Afdeling) af 21. oktober 2010 i sag T-474/08 og har nedlagt påstand om ophævelse af denne dom, hvorved appellanten blev nægtet fuldstændig aktindsigt i visse dokumenter i en Tacis-kontrakt, der vedrører appellanten.

Appellanten har lagt til grund, at allerede i medfør af primærretlige forpligtelser, navnlig artikel 41, stk. 2, litra b), i chartret om grundlæggende rettigheder, skal der gives appellanten en umiddelbar adgang til de dokumenter, der vedrører ham, navnlig når han afkræves betaling gennem stævning indgivet af Europa-Kommissionen for en medlemsstats ret, og i den forbindelse har brug for disse bilag og dokumenter fra Europa-Kommissionen med henblik på at sikre sit forsvar.

Europa-Kommissionen har for sin del lagt til grund, at alene forordning (EF) nr. 1049/2001 finder anvendelse, og at den herved er berettiget til alene at give begrænset eller slet ingen adgang til de ubedte dokumenter.

Appellanten har under henvisning til forordning (EF) nr. 1049/2001 gjort gældende, at såfremt denne forordning finder anvendelse, er Europa-Kommissionens skøn begrænset med henblik på appellans grundlæggende rettigheder, hvilket på grund af den nævnte bestemmelse i chartret om grundlæggende rettigheder må føre til samme resultat såvel med hensyn til den afledte som den primære ret.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Rechtbank's-Gravenhage (Nederland) den 29. december
2010 — Solvay SA mod Honeywell Fluorine Products
Europe BV mfl.**

(Sag C-616/10)

(2011/C 89/17)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank's-Gravenhage

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Solvay SA

Sagsøgte: Honeywell Fluorine Products Europe BV mfl.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Foreligger der i en situation, hvori to eller flere selskaber fra forskellige medlemsstater er parter i en sag ved en ret i en af disse medlemsstater, for hvilken det gøres gældende, at hvert af disse selskaber særskilt gør sig skyldig i krænkelse af den samme nationale del af et europæisk patent, der er i kraft i en anden medlemsstat, derved, at de foretager forbudte transaktioner med det samme produkt, uforenelige afgørelser i tilfælde af, at kravene blev påkendt hver for sig, jf. kompetence- og fuldbyrdelsesforordningens artikel 6, nr. 1 ⁽¹⁾?
- 2) Kan kompetence- og fuldbyrdelsesforordningens artikel 22, nr. 4, anvendes på en begæring om et foreløbigt retsmiddel, der støttes på et udenlandsk patent (som et foreløbigt grænseoverskridende forbud mod eneretskrænkelse), og i hvilken rekvisitus gør gældende, at det udenlandske patent er ugyldigt, og idet det bemærkes, at den ret, der behandler begæringen om det foreløbige retsmiddel ingen definitiv afgørelse træffer med hensyn til det påberåbte patents gyldighed, men alene anlægger et skøn med hensyn til, hvorledes den ret, der er kompetent i henhold til kompetence- og fuldbyrdelsesforordningens artikel 22, nr. 4, vil afgøre sagen, og at

den, såfremt der findes en rimelig chance, der ikke må forspildes, for, at det påberåbte patent vil blive annulleret af den kompetente ret, skal undlade at imødekomme begæringen om et foreløbigt retsmiddel i form af et forbud?

- 3) Stilles der for at kompetence- og fuldbyrdelsesforordningens artikel 22, nr. 4, kan finde anvendelse i en sag som omhandlet i det foregående spørgsmål, formkrav til ugyldighedsindsigelsen i den forstand, at kompetence- og fuldbyrdelsesforordningens artikel 22, nr. 4, kun kan finde anvendelse, såfremt der ved den ret, der er kompetent i henhold til kompetence- og fuldbyrdelsesforordningens artikel 22, nr. 4, skal 4, allerede er anlagt en sag om ugyldighed eller en sådan vil blive anlagt inden for en bestemt frist — der fastsættes af retten — idet der i al fald er eller vil blive foretaget en forkyndelse for patentindehaveren, eller er det tilstrækkeligt blot at fremsætte ugyldighedsindsigelsen og, hvis ja, stilles der krav til indholdet af indsigelsen i den forstand, at den må være tilstrækkeligt begrundet og/eller ikke kan anses for misbrug af procesretlige beføjelser?
- 4) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, beholder den ret, ved hvilken der er i en sag som nævnt i spørgsmål 1 er fremsat en ugyldighedsindsigelse, sin kompetence med hensyn til forbuddet med den følge, at forbudsproceduren udsættes (hvis rekvirenten ønsker det), indtil den ret, der er kompetent i henhold til kompetence- og fuldbyrdelsesforordningens artikel 22, nr. 4, har truffet afgørelse om gyldigheden af den påberåbte nationale del af patentet, eller skal begæringen afslås, fordi retten ikke må påkende en indsigelse, der er væsentlig for afgørelsen, eller mister retten, når der er fremsat en ugyldighedsindsigelse, også sin kompetence med hensyn til forbuddet?
- 5) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, kan en national ret støtte kompetence med henblik på at træffe afgørelse vedrørende en begæring om et foreløbigt retsmiddel støttet på et udenlandsk patent (som et grænseoverskridende forbud mod eneretskrænkelse), hvortil der er fremsat den indsigelse, at det påberåbte patent er ugyldigt, eller (i hvilket tilfælde det må antages, at anvendeligheden af kompetence- og fuldbyrdelsesforordningens artikel 22, nr. 4, ikke påvirker rettens kompetence til at tage stilling til forbudsbegæringen) eller kompetence til at tage stilling til en indsigelse om, at det påberåbte udenlandske patent er ugyldigt, på kompetence- og fuldbyrdelsesforordningens artikel 31?
- 6) Såfremt spørgsmål 4 besvares bekræftende, hvilke faktiske forhold eller omstændigheder er da påkrævet, for at det kan antages, at der foreligger den i præmis 40 i Van Uden mod Deco-Line-dommen ⁽²⁾ omhandlede reelle tilknytning mellem retsmidlets genstand og den stedlige kompetence i den kontraherende stat, i hvilken retten er beliggende?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22.12.2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT L 12, s. 1).

⁽²⁾ Dom af 17.11.1998, sag C-391/95, Van Uden, Sml. I, s. 7091.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice, Queen's Bench Division, Administrative Court (Det Forenede Kongerige) den 24. december 2010 — TUI Travel plc, British Airways plc, easyJet Airline Co. Ltd, International Air Transport Association, The Queen mod Civil Aviation Authority

(Sag C-629/10)

(2011/C 89/18)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: TUI Travel plc, British Airways plc, easyJet Airline Co. Ltd, International Air Transport Association

Sagsøgt: Civil Aviation Authority

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 5-7 i forordning (EF) nr. 261/2004 ⁽¹⁾ fortolkes således, at de kræver, at den i artikel 7 omhandlede kompensation skal betales til passagerer, hvis fly forsinkes som omhandlet i artikel 6, og i bekræftende fald, under hvilke omstændigheder?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende, er artikel 5-7 i forordning (EF) nr. 261/2004 da helt eller delvist ugyldige, da de tilsidesætter ligebehandlingsprincippet?
- 3) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, er artikel 5-7 i forordning (EF) nr. 261/2004 da helt eller delvist ugyldige, da (a) de er uforenelige med Montreal-konventionen, (b) de tilsidesætter proportionalitetsprincippet, og/eller (c) de tilsidesætter retssikkerhedsprincippet?
- 4) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende og spørgsmål 3 benægtende, hvilke, om nogen, grænser skal der da opstilles for de tidsmæssige virkninger af Domstolens dom i denne sag?
- 5) Spørgsmål 5: Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende, hvilken, om nogen, virkning skal Sturgeon-dommen da have mellem den 19. november 2009 og datoen for Domstolens afgørelse i denne sag?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EØS-relevant tekst) — Erklæring fra Kommissionen (EUT L 46, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (Chancery Division) (Det Forenede Kongerige) den 24. december 2010 — University of Queensland og CSL Ltd mod Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

(Sag C-630/10)

(2011/C 89/19)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (Chancery Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: University of Queensland og CSL Ltd

Sagsøgt: Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Blandt de øvrige formål, som er angivet i betragtningerne, anerkender forordning nr. 469/2009 ⁽¹⁾ (herefter »forordningen«) nødvendigheden af et supplerende beskyttelsescertifikat (SBC), som kan tildeles indehaveren af et nationalt eller et europæisk patent på samme vilkår i alle medlemsstater som anført i syvende og ottende betragtning. Da patentretten ikke er harmoniseret på fællesskabsplan, hvordan skal udtrykket »produktet er beskyttet ved et grundpatent, der er i kraft« i forordningens artikel 3, litra a), da fortolkes, og ud fra hvilke kriterier skal dette afgøres?
- 2) Er der i en sag som denne, der omhandler et lægemiddel, som omfatter mere end én aktiv ingrediens, yderligere eller andre kriterier for bestemmelsen af, hvorvidt »produktet er beskyttet ved et grundpatent« i henhold til forordningens artikel 3, litra a), eller ej, og hvilke yderligere eller andre kriterier er der i bekræftende fald tale om?
- 3) Er et af disse yderligere eller andre kriterier, om de aktive ingredienser blandes med hinanden frem for at blive leveret i separate udformninger, men på samme tid?
- 4) Er en kombinationsvaccine, der indeholder flere antigener, »beskyttet ved et grundpatent« i henhold til artikel 3, litra a), hvis alle antigener mod en sygdom er »beskyttet ved et grundpatent, der er i kraft«?
- 5) Er det i en sag som denne, der vedrører et lægemiddel, som indeholder mere end en aktiv ingrediens, relevant for bedømmelsen af, om »produktet er beskyttet ved et grundpatent« i henhold til artikel 3, litra a), at grundpatentet er en del af patentfamilie, der beror på den samme oprindelige patentansøgning, og som omfatter et hovedpatent og to delpatenter, der tilsammen beskytter alle aktive ingredienser i lægemidlet?
- 6) I en sag som denne, der vedrører et grundpatent med krav om »en fremgangsmåde til fremstilling af et produkt« som omhandlet i artikel 1, litra c), skal »produktet« i artikel 3, litra a), da være fremstillet umiddelbart ved denne fremgangsmåde?

7) Giver SBC-forordningen, og navnlig artikel 3, litra b), mulighed for at udstede et supplerende beskyttelsescertifikat for en enkelt bestemt aktiv ingrediens, når:

- a) et grundpatent, der er i kraft, beskytter den enkelte bestemte aktive ingrediens i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i SBC-forordningens artikel 3, litra a), og
- b) et lægemiddel, der indeholder den enkelte bestemte aktive ingrediens sammen med en eller flere andre aktive ingredienser, er genstand for en gyldig tilladelse, som er udstedt i overensstemmelse med direktiv 2001/83/EF ⁽²⁾ eller 2001/82/EF ⁽³⁾, som er den første tilladelse til at markedsføre den enkelte bestemte aktive ingrediens eller kombination af aktive ingredienser?

8) Ville besvarelsen af spørgsmål 7 være anderledes, hvis tilladelsen gælder en enkel aktiv ingrediens, der er blandet med en eller flere aktive ingredienser og ikke for levering i separate udformninger, men på samme tid?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 469/2009 af 6.5.2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler (kodificeret udgave) (EØS-relevant tekst) (EUT L 52, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6.11.2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT L 311, s. 67).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/82/EF af 6.11.2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for veterinærlægemidler (EFT L 311, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Det Forenede Kongerige) den 12. januar 2011 — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs mod Philips Electronics UK Ltd

(Sag C-18/11)

(2011/C 89/20)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Det Forenede Kongerige)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Sagsøgt: Philips Electronics UK Ltd

Præjudicielle spørgsmål

1) Når en medlemsstat (såsom Det Forenede Kongerige) i sit beskatningsgrundlag medtager overskud og tab for et selskab, der er stiftet i og er skattemæssigt hjemmehørende i en anden medlemsstat (såsom Nederlandene), for så vidt som overskuddet kan henføres til virksomhed, som det nederlandske selskab udøver i Det Forenede Kongerige

gennem et fast driftssted i denne medlemsstat, udgør det da en begrænsning af den frihed, som en statsborger i en medlemsstat har til at etablere sig i Det Forenede Kongerige i henhold til artikel 49 TEUF (tidligere artikel 43 EF), at Det Forenede Kongerige hindrer overførsel af tab, der er i Det Forenede Kongerige er lidt af et udenlandsk selskabs faste driftssted i denne medlemsstat, til et britisk selskab gennem koncernlempe, når en del af dette tab eller et beløb, der tages i betragtning ved beregningen heraf, »svarer til eller indgår i ethvert beløb, som ved beskatning i udlandet (i enhver periode) kan fradrages eller på anden måde modregnes i selskabets eller en anden persons overskud, der ikke kan henføres til Det Forenede Kongerige«, dvs. kun at tillade overførsel af et tab, der er opstået i Det Forenede Kongerige, i tilfælde af et fast driftssted i denne medlemsstat, når det er åbenbart, at der på det tidspunkt, hvor kravet fremsættes, ikke kan foretages fradrag eller modregning i nogen stat uden for Det Forenede Kongerige (herunder en anden medlemsstat (såsom Nederlandene)), og hvor det ikke er tilstrækkeligt, at der faktisk ikke er fremsat krav om fradrag uden for Det Forenede Kongerige, og under omstændigheder hvor der ikke findes en tilsvarende bestemmelse, der finder anvendelse på overførsel af tab, der er opstået i Det Forenede Kongerige, for et selskab med hjemsted i denne medlemsstat?

2) I bekræftende fald, er denne begrænsning da begrundet:

- a) blot på grundlag af behovet for at hindre dobbelt anvendelse af tab,
- b) blot på grundlag af behovet for at bevare en ligelig fordeling af skattekompetencen imellem medlemsstaterne, eller
- c) på grundlag af behovet for at bevare en ligelig fordeling af skattekompetencen mellem medlemsstaterne sammenholdt med behovet for at hindre dobbelt anvendelse af tab?

3) I bekræftende fald, er begrænsningen da forholdsmæssig i forhold til en sådan begrundelse eller sådanne begrundelser?

4) Hvis der ikke findes begrundede begrænsninger af det nederlandske selskabs rettigheder, eller for så vidt som der ikke findes en forholdsmæssig begrundelse, kræver EU-retten da, at Det Forenede Kongerige skal stille et retsmiddel til rådighed for det britiske selskab, såsom retten til at kræve koncernlempe ved beskatning af overskuddet?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 21. januar 2011 — A Oy

(Sag C-33/11)

(2011/C 89/21)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Appellant: A Oy

Procesdeltager: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 15, nr. 6), i sjette momsdirektiv 77/388/EØF ⁽¹⁾ fortolkes således, at der med begrebet »luftfartsselskaber, der mod betaling hovedsageligt flyver i udenrigstrafik« også menes et flyselskab, der mod betaling hovedsageligt driver chartervirksomhed i udenrigstrafik for at dække virksomheders og privatpersoners behov?
- 2) Skal artikel 15, nr. 6), i sjette momsdirektiv 77/388/EØF fortolkes således, at den deri fastsatte fritagelse kun vedrører levering af luftfartøjer, som sker direkte til et luftfartsselskab, der mod betaling hovedsageligt flyver i udenrigstrafik, eller vedrører den pågældende fritagelse også levering af luftfartøjer til en aktør, der ikke selv mod betaling hovedsageligt flyver i udenrigstrafik, men som leverer luftfartøjet videre til brug hos et luftfartsselskab, der driver sådan virksomhed?
- 3) Har det for besvarelsen af andet spørgsmål nogen betydning, at luftfartøjernes ejer for brug af luftfartøjerne fakturerer en privatperson, der er aktionær, og som hovedsageligt anvender de anskaffede luftfartøjer til egne forretningsmæssige og/eller private formål, under hensyntagen til at flyselskabet også kunne anvende luftfartøjerne til andre flyvninger?

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato — Sezione Seconda (Italien) den 24. januar 2011 — Pioneer Hi-Bred Italia Srl mod Ministero delle Politiche Agricole Alimentari e Forestali

(Sag C-36/11)

(2011/C 89/22)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato — Sezione Seconda

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Pioneer Hi-Bred Italia Srl

Sagsøgt: Ministero delle Politiche Agricole Alimentari e Forestali

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 26 i direktiv 2001/18/EF ⁽¹⁾ sammenholdt med henstilling 2003/556/EF ⁽²⁾ og 2010/200/1 ⁽³⁾ i tilfælde, hvor en medlemsstat gør udstedelsen af en tilladelse til at dyrke GMO'er, selv om de er opført i den fælles europæiske sortliste, betinget af, at der udstedes foranstaltninger af generel karakter, der anses for egnede til at sikre sameksistens mellem konventionelle og økologiske afgrøder, fortolkes således, at i overgangsperioden inden vedtagelsen af disse foranstaltninger af generel karakter: a) skal tilladelsen udstedes, for så vidt der er tale om GMO'er, der er opført i den fælles europæiske sortliste, b) skal behandlingen af ansøgningen udskydes, indtil der er blevet vedtaget generelle foranstaltninger, c) skal tilladelsen udstedes under forudsætning af, at der tages skridt med henblik på i det konkrete tilfælde at undgå, at de tilladte genetisk modificerede afgrøder — omend utilsigtet — kommer i kontakt med andre konventionelle og økologiske afgrøder i området?

⁽¹⁾ EFT 2001, L 106, s. 1.

⁽²⁾ EUT 2003, L 189, s. 36.

⁽³⁾ EUT 2010, C 200, s. 1.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Tredje Afdeling den 14. december 2010 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen

(Sag C-349/09) ⁽¹⁾

(2011/C 89/23)

Processprog: polsk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 312 af 19.12.2009.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17. november 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik

(Sag C-486/09) ⁽¹⁾

(2011/C 89/24)

Processprog: italiensk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 24 af 30.1.2010.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 12. november 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik**(Sag C-80/10) ⁽¹⁾**

(2011/C 89/25)

Processprog: græsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 100 af 17.4.2010.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 9. november 2010 — KEK Diavlos mod Europa-Kommissionen**(Sag C-251/10) ⁽¹⁾**

(2011/C 89/26)

Processprog: græsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 195 af 17.7.2010.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 16. november 2010 — Companhia Siderúrgica Nacional, CSN Caymann Ltd mod Unifer Steel SL, BNP Paribas (Schweiz), Colepccl (Portugal) SA og Banco Português de Investimento SA (BPI) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal da Relação do Porto — Portugal)**(Sag C-315/10) ⁽¹⁾**

(2011/C 89/27)

Processprog: portugisisk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 260 af 25.9.2010.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 22. november 2010 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik**(Sag C-353/10) ⁽¹⁾**

(2011/C 89/28)

Processprog: græsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 246 af 11.9.2010.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17. november 2010 — Europa-Kommissionen mod Storhertugdømmet Luxembourg**(Sag C-394/10) ⁽¹⁾**

(2011/C 89/29)

Processprog: fransk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 274 af 9.10.2010.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 3. januar 2011 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik**(Sag C-398/10) ⁽¹⁾**

(2011/C 89/30)

Processprog: græsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 274 af 9.10.2010.

RET TEN

Rettens dom af 3. februar 2011 — Cetarsa mod Kommissionen

(Sag T-33/05) ⁽¹⁾

(Konkurrence — karteller — det spanske marked for køb og første forarbejdning af råtabak — beslutning der fastslår en tilsidesættelse af artikel 81 EF — fastsættelse af priser og opdeling af markeder — bøder — overtrædelsens grovhed og varighed — ligebehandling — proportionalitetsprincippet — maksimalgrænse på 10 % af omsætningen — samarbejde)

(2011/C 89/31)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Compañía española de tabaco en rama SA (Cetarsa) (Navalmoral de la Mata, Spanien) (ved advokaterne M. Araujo Boyd, J. Buendía Sierra og A. Givaja Sanz)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre og É. Gippini Fournier, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

For det første en påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2004) 4030 endelig af 20. oktober 2004 om en procedure efter artikel 81, stk. 1, [EF] (sag COMP/C.38.238/B.2 — Råtabak — Spanien), for det andet, og subsidiært, en påstand om nedsættelse af bøden, der er pålagt sagsøgeren ved denne beslutning, og for det tredje, Kommissionens modpåstand om forhøjelse af bøden.

Konklusion

- 1) Den bøde, der er pålagt Compañía española de tabaco en rama SA (Cetarsa) ved artikel 3 i Kommissionens beslutning K(2004) 4030 endelig af 20. oktober 2004 om en procedure efter artikel 81, stk. 1, [EF] (sag COMP/C.38.238/B.2 — Råtabak — Spanien) fastsættes til 3 147 300 EUR.
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 3) Cetarsa frifindes for Europa-Kommissionens modpåstand.
- 4) Cetarsa bærer otte tiendedele af sine egne omkostninger og otte tiendedele af Kommissionens omkostninger, idet denne bærer to tiendedele af sine egne omkostninger og to tiendedele af Cetarsas omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 82 af 2.4.2005.

Rettens dom af 3. februar 2011 — Italien mod Kommissionen

(Sag T-205/07) ⁽¹⁾

(Sprogordning — offentliggørelse på EPSO's internetside af en anmodning om at tilkendegive interesse med henblik på oprettelse af en database over kandidater, der kan kontraktansættes — offentliggørelse på tre officielle sprog — artikel 12 EF og 290 EF — artikel 82 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte — forordning nr. 1)

(2011/C 89/32)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved B. Tidore, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato P. Gentili)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og H. Krämer, bistået af advokat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Påstand om annullation af anmodningen om at tilkendegive interesse EPSO/CAST/EU/27/07 med henblik på oprettelse af en database over kandidater, der kan kontraktansættes til udførelse af forskellige hverv inden for Fællesskabets institutioner og agenturer EPSO/CAST/EU/27/07, der er offentliggjort på Det Europæiske Personaleudvælgelseskontors (EPSO's) internetside den 27. marts 2007.

Konklusion

- 1) Anmodningen om at tilkendegive interesse EPSO/CAST/EU/27/07 med henblik på oprettelse af en database over kandidater, der kan kontraktansættes til udførelse af forskellige hverv inden for Fællesskabets institutioner og agenturer EPSO/CAST/EU/27/07, der er offentliggjort på Det Europæiske Personaleudvælgelseskontors internetside den 27. marts 2007, annulleres.
- 2) Den Italienske Republik og Europa-Kommissionen bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 170 af 21.7.2007.

Rettens dom af 8. februar 2011 — Paroc mod KHIM (INSULATE FOR LIFE)(Sag T-157/08) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket INSULATE FOR LIFE — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009) — rent bekræftende afgørelse — delvis afvisning)

(2011/C 89/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Paroc Oy AB (Helsinki, Finland) (ved J. Palm)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved D. Botis, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 21. februar 2008 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 54/2008-2) vedrørende en ansøgning om registrering af ordmærket INSULATE FOR LIFE som EF-varemærke

Konklusion

1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) frifindes.

2) Paroc Oy AB betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 171 af 5.7.2008.

Rettens dom af 3. februar 2011 — Cantieri navale De Poli mod Kommissionen(Sag T-584/08) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — midlertidig defensiv ordning for skibsbygningsindustrien — de italienske myndigheders påtænkte ændring af en støtteordning, som Kommissionen tidligere har godkendt — beslutning, hvorved støtteordningen erklæres uforenelig med fællesmarkedet)

(2011/C 89/34)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Cantieri navale De Poli SpA (Venedig, Italien) (først ved advokaterne A. Abate og R. Longanesi Cattani, derefter ved advokaterne A. Abate og A. Franchi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved E. Righini, C. Urraca Cavedes og V. Di Bucci, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2010/38/EF af 21. oktober 2008 om den statsstøtte C-20/08 (ex N 62/08), som Italien påtænker at yde ved en ændring af støtteordning N 59/04 vedrørende en midlertidig defensiv ordning for skibsbygningsindustrien (EUT 2010 L 17, s. 50)

Konklusion

1) Europa-Kommissionen frifindes.

2) Cantieri navale De Poli SpA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 55 af 7.3.2009.

Rettens dom af 3. februar 2011 — Italien mod Kommissionen(Sag T-3/09) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — midlertidig defensiv ordning for skibsbygningsindustrien — de italienske myndigheders påtænkte ændring af en eksisterende støtteordning, som tidligere er blevet godkendt af Kommissionen — beslutning om at erklære støtteordningen uforenelig med fællesmarkedet)

(2011/C 89/35)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved avvocato dello Stato P. Gentili)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved E. Righini, C. Urraca Cavedes og V. Di Bucci, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2010/38/EF af 21. oktober 2008 om den statsstøtte C-20/08 (ex N 62/08) som Italien påtænker at yde ved en ændring af støtteordning N 59/04 vedrørende en midlertidig defensiv ordning for skibsbygningsindustrien (EUT 2010 L 17, s. 50)

Konklusion

1) Europa-Kommissionen frifindes.

2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 55 af 7.3.2009.

Rettens dom af 8. februar 2011 — Lan Airlines mod KHIM — Air Nordstrum (LINEAS AEREAS DEL MEDITERRANEO LAM)

(Sag T-194/09) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket LINEAS AEREAS DEL MEDITERRANEO LAM — de ældre EF-ord- og figurmærker LAN — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — ingen lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009))

(2011/C 89/36)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Lan Airlines, SA (Renca, Chile) (ved advokaterne E. Armijo Chávarri og A. Castán Pérez-Gómez)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved O. Mondéjar Ortuño, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo, SA (Manises, Spanien)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 19. februar 2009 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 107/2008-4) vedrørende en indsigelsessag/ugyldighedssag/fortabelsessag mellem Lan Airlines, SA og Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo, SA

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) frifindes.
- 2) Lan Airlines, SA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 167 af 18.7.2009.

Rettens dom af 9. februar 2011 — Ineos Healthcare mod KHIM — Teva Pharmaceutical Industries (ALPHAREN)

(Sag T-222/09) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket ALPHAREN — de ældre nationale ordmærker ALPHA D3 — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009) — ex officio-prøvelse af de faktiske omstændigheder — artikel 74 i forordning nr. 40/94 (nu artikel 76 i forordning nr. 207/2009))

(2011/C 89/37)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ineos Healthcare Ltd (Warrington, Cheshire, Det Forenede Kongerige (ved barrister S. Malynicz og solicitor A. Smith)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design): Teva Pharmaceutical Industries Ltd (Jerusalem, Israel)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 24. marts 2009 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1897/2007-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Teva Pharmaceutical Industries Ltd og Ineos Healthcare Ltd.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 24. marts 2009 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1897/2007-2) annulleres for så vidt angår de varer, der er omfattet af kategorierne »farmaceutiske og veterinærmedicinske præparater indeholdende magnesium-jern-hydroxycarbonat eller hydrotalcit eller derivater af disse bestanddele« og »fosfatholdige bindemidler til behandling af hyperfosfæmi«.
- 2) I øvrigt frifindes Harmoniseringskontoret.
- 3) Harmoniseringskontoret bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af de af Ineos Healthcare Ltd afholdte omkostninger.
- 4) Ineos Healthcare bærer halvdelen af sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 180 af 1.8.2009.

Rettens dom af 3. februar 2011 — Gühring mod KHIM (Kombinationen af farverne gyvelgul og sølvgrå samt kombinationen af farverne okkergul og sølvgrå)

(Sagerne T-299/09 og T-300/09) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-varemærke bestående af en kombination af farverne gyvelgul og sølvgrå — ansøgning om EF-varemærke bestående af en kombination af farverne okkergul og sølvgrå — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — prøvelse ex officio af de faktiske omstændigheder — artikel 76, stk. 1, i forordning nr. 207/2009 — begrundelsespligt — artikel 75 i forordning nr. 207/2009)

(2011/C 89/38)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Gühring OHG (Albstadt, Tyskland) (advokat A. von Mühlendahl og H. Hartwig)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (først ved G. Schneider, derefter ved G. Schneider og B. Schmidt, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

To søgsmål med påstand om annullation af afgørelser truffet den 30. april 2009 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1330/2008-1 og R 1329/2008-1) vedrørende ansøgninger om registrering af farvekombinationen gyvelgul og sølvgrå og farvekombinationen okkergul og sølvgrå som EF-varemærker.

Konklusion

- 1) Sagerne T-299/09 og T-300/09 forenes med henblik på dommen.
- 2) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 3) Gühring OHG betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 256 af 24.10.2009.

Rettens kendelse af 20. januar 2011 — M mod EMA

(Sag T-136/10) (¹)

(Erstatningssøgsmål — Retten inkompetent — hjemvisning til Personaleretten)

(2011/C 89/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: M (Broxbourne, Det Forenede Kongerige) (ved barrister C. Thomann og solicitor I. Khawaja)

Sagsøgt: Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) (ved V. Salvatore og N. Rampal Olmedo, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om erstatning i henhold til artikel 268 TEUF og 340 TEUF af det tab, sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af en arbejdsulykke.

Konklusion

- 1) Sagen hjemvises til Personaleretten.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

(¹) EUT C 148 af 5.6.2010.

Sag anlagt den 29. december 2010 — Interspeed mod Kommissionen

(Sag T-587/10)

(2011/C 89/40)

Processprog: slovensk

Parter

Sagsøger: Interspeed Holding Kompanija, A.D. (Beograd, Serbien) (ved advokat Marko Bošnjak)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning for skade ved *lucrum cessans*, tabt fortjeneste og nedsat værdi af sagsøgerens aktiver på i alt EUR 131 879 601 med tillæg af accessoriske beløb i form af morarenter beregnet af erstatningen fra datoen for denne sags anlæggelse, og indtil endelig betaling sker.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med denne sag, der er anlagt i henhold til artikel 256 og 268 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde, har sagsøgeren nedlagt påstand om, at Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning for skade ved *lucrum cessans*, tabt fortjeneste og nedsat værdi af sagsøgerens aktiver på 131 879 601 EUR med tillæg af accessoriske beløb i form af morarenter beregnet af erstatningen fra datoen for denne sags anlæggelse, og indtil endelig betaling sker; renterne beregnes med Den Europæiske Centralbanks rentesats for de væsentligste finansieringstransaktioner i den relevante periode forhøjet med to procentpoint, ligesom sagsøgte bør betale de advokatsalærer og andre sagsomkostninger, som sagsøgeren har afholdt i denne sag.

Såfremt Retten ikke skulle tage sagsøgerens påstand om sagsomkostninger til følge, nedlægges subsidiært påstand om, at Retten pålægger hver part at bære sine egne sagsomkostninger, jf. procesreglementets artikel 87, stk. 3.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat følgende anbringender:

Sagsøgeren gør for det første gældende, at Det Europæiske Genopbygningsagentur (herefter »DEG«) har udvist retsstridig adfærd for så vidt som

— det den 19. december 2006 gennemførte en udbudsprocedure,

— det den 22. december 2006 offentliggjorde en meddelelse vedrørende udvælgelsen af den virksomhed, der skal udføre arbejderne ved grænseovergangen i Prešovo,

- det den 10. maj 2007 udfærdigede kontrakt nr. 04SERO 1105004 vedrørende arbejdernes udførelse ved grænseovergangen i Preševo,
- betalte for projekteringen af rekonstruktionen af grænseovergangen i Preševo,
- udvalgte og betalte Putevi Užice A.D. som udførende virksomhed.
- udvalgte og ansatte overvågningsorganet E GIS BCECOM International s.a. med henblik på udførelsen af rekonstruktionsarbejderne og udbetalte et beløb på 180 850 EUR for overvågningsopgaver som led i opfyldelsen af kontrakt nr. 06SERO 1102/008-1713 81, der blev indgået den 16. december 2008, og kontrakt nr. 04SERO 1105/00 1-162954, der blev indgået den 24. september 2004, til et samlet beløb på 606 276,39 EUR,
- anskaffede sig det nødvendige udstyr til grænseovergangen (container, bombe o.lign.), og
- deltog i rekonstruktionen, direkte koordinerede og fulgte op på sin investering med udgangspunkt i sit eget kontor i Beograd.

Sagsøgeren gør yderligere gældende, at DEG med den ovennævnte adfærd gjorde et retsstridigt indgreb i beskyttelsen af den berettigede forventning samt i de legitime og retligt beskyttede rettigheder, som sagsøgeren kunne påberåbe sig indtil ultimo december 2007 (hvad angår et salgssted) eller til den 7. maj 2009 (med hensyn til rettighederne på området for godsterminalen ved toldstedet). Denne forventning og disse rettigheder er et udtryk for beskyttelse af ejendomsretten, hvilken ret udgør en af de grundlæggende rettigheder, der bl.a. er beskyttet ved artikel 1 i protokollen til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.

Sagsøgeren gør endvidere gældende, at DEG's ovennævnte adfærd udgør en væsentlig og åbenbar tilsidesættelse af almindelige retsgrundsætninger, der i det foreliggende tilfælde i det væsentlige er grundsætningen om beskyttelse af den berettigede forventning, kravet på beskyttelse af ejendomsretten samt proportionalitets- og gennemsigtighedskravet. Den åbenlyst grove tilsidesættelse ses bl.a. af omfanget af den skade, som sagsøgeren er blevet forvoldt.

Sagsøgeren gør for det andet gældende, at DEG's adfærd har været bestemmende for den skade på sagsøgerens aktiver, der følger af

- *lucrum cessans*, der skyldes den omstændighed, at det ikke har været muligt at oppebære indtægterne fra godsterminalen, der kan opgøres til 56 838 141 EUR,
- *lucrum cessans*, der skyldes den omstændighed, at det ikke har været muligt at oppebære indtægterne fra det salgssted, som er beliggende ved grænseovergangen, og som kan opgøres til 46 800 000 EUR, og
- tabt fortjeneste, der skyldes den omstændighed, at det ikke har været muligt at oppebære lejeindtægter og andre

indtægter fra det indkøbscenter, der er beliggende i umiddelbar nærhed af grænseovergangen i Preševo, hvilket tab kan opgøres til 42 681 600 EUR.

Sagsøgeren gør for det tredje gældende, at den lidte skade er uløseligt forbundet med de »rekonstruktionsaktiviteter« ved grænseovergangen i Preševo, som DEG har planlagt og iværksat.

Sagsøgeren hævder ligeledes, at DEG havde fuldt kendskab til sagsøgerens ovennævnte rettigheder ved grænseovergangen i Preševo og dermed bevidst tilsidesatte disse.

Sag anlagt den 29. december 2010 — Den Helleniske Republik mod Europa-Kommissionen

(Sag T-588/10)

(2011/C 89/41)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Den Helleniske Republik (ved I. Chalkias, E. Lefteriotou og X. Basakou)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgeren gives medhold i sagen.
- Kommissionens afgørelse af 4. november 2010 »om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL)«, for så vidt angår den del, der vedrører de finansielle korrektioner, som er pålagt Den Helleniske Republik.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I søgsmålet nedlægger Den Helleniske Republik påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 4. november 2010 »om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL)«, meddelt under nummer K(2010) 7555 og offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende nummer L 288 af 5. november 2010, side 24 (EUT L 288, s. 24), for så vidt angår den del, der vedrører de finansielle korrektioner, som er pålagt Den Helleniske Republik for sektorerne for a) direkte støtte — agerbrugsområde, b) tobak, c) konditionalitet, d) tørrede druer, e) øerne i Ægæerhavet og f) dyrepræmier.

Hvad angår korrektionen af direkte støtte — agerbrugsområde, har sagsøgeren for det første gjort gældende, at der savnes gyldig hjemmel for at anvende de tidligere rammebestemmelser på den nye Fælles Landbrugspolitik (FLP) og på den nye særlige betalingsordning, ligesom der mangler fastlæggelse i den nye ordning af hoved- og støttekontroller for at kunne anvende fastsatskorrektioner.

For det andet har sagsøgeren understreget, at anvendelsen af de tidligere rammebestemmelser på den nye FLP alvorligt tilsidesætter proportionalitetsprincippet.

For det tredje har sagsøgeren gjort gældende, at pålæggelsen af korrektionen, konkret med et beløb, der er tre gange så stort, tilsidesætter princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, da det som følge af retslige afgørelser ikke var muligt at forny og færdiggøre systemet til identificering af landbrugsparceller — det geografiske informationssystem (LPIS-GIS), og Grækenland havde med EU indgået en handlingsplan for færdiggørelsen af LPIS-GIS, hvilken er blevet fulgt til punkt og prikke.

For det fjerde hævder sagsøgeren at a) der foreligger mangelfuld og fejlagtig vurdering af sagens faktiske omstændigheder (hvad angår den påståede forsinkede gennemførelse og den mangelfulde kvalitet af kontrol på stedet), og at b) det af den sammenligning af LPIS-GIS's oplysninger, der har været brugt for året 2006 for indgivelse af ansøgninger, med LPIS-GIS' oplysninger for 2009 — en samlet og troværdig sammenligning som konstateret af Kommissionen ved kontrol på stedet — fremgår, at forskellene og manglerne er minimale og ikke overstiger 2,5 %.

Vedrørende korrektionen af tobak har sagsøgeren for det første gjort fejlagtig fortolkning og anvendelse af artikel 31 i forordning (EF) nr. 1290/2005 ⁽¹⁾ gældende, eftersom de af EU påberåbte klagepunkter ikke skabte nogen risiko for EUGFL.

For det andet har sagsøgeren fremhævet, at betalingsbetingelserne for præmien er blevet fastsat udtømmende alene efter artikel 5 i forordning (EØF) 2075/92 ⁽²⁾, hvorfor Kommissionen ulovligt efter artikel 16, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2848/1998 ⁽³⁾, som yderligere betingelse for udbetalingen af præmien har krævet, at tobakken blev leveret til virksomheden til den første forarbejdning inden den 30. april i det år, der fulgte efter året for høsten (forsinket levering af tobak).

For det tredje henviser sagsøgeren til den omstændighed, at bestemmelsen i artikel 16, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 2848/1998 er i strid med proportionalitetsprincippet, idet en forsinkelse på nogle få dage i tobakforsyningen, som ikke kan tilregnes tobakproducenterne, men købevirkomhederne, berøver producenterne samtlige deres årlige indtægter, uden at det udløser den nødvendige graduering af præmiereduktionen; artikel 16, stk. 1, tilsidesætter også artikel 39, stk. 1, litra b), TEUF og artikel 3, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2075/92.

For det fjerde har sagsøgeren gjort gældende, at det er retsstridigt at fratage producenterne den pågældende præmie på grund af en forsinkelse på nogle få dage i leveringen af tobakken, og det så meget mere som virksomheden har påberåbt sig tilstedeværelsen af usædvanlige omstændigheder, der ikke har gjort det muligt for sagsøgeren i tide at tilvejebringe et garantibrev og at deltage i tobakleveringerne.

For det femte lægger sagsøgeren vægt på, at Kommissionen med urette har fundet, at ophøret af dyrkningskontrakterne ikke var godkendt ved forordning (EF) nr. 2975/92 og ved forordning (EF) nr. 2848/98.

For det sjette har sagsøgeren påberåbt sig a) den fejlagtige vurdering og anvendelse af artikel 5 og 6, stk. 2, litra b), i forordning (EØF) nr. 2075/92 vedrørende godkendelsen af de tre virksomheder til den første forarbejdning, som ikke havde deres eget udstyr (virksomheder, der ikke kan godkendes), og b) den omstændighed, at Kommissionen i særdeleshed ikke har taget hensyn til oplysninger fra Monada Epexergasias Kapnou Kentrikis Elladas, ATPL (Det centrale Grækenlands tobakproduktionsenhed).

For så vidt angår konditionalitet har sagsøgeren, for det første, henvist til den manglende gyldige hjemmel til at pålægge en korrektion i omtalte sektor.

For det andet har sagsøgeren understreget, at det er uacceptabelt at ville anvende bestemmelserne i dokumentet AGRI 64043 af 9. juni 2006 for kontrolåret 2005 med tilbagevirkning.

For det tredje har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat sin pligt til forhandling som krævet i Traktaten, eftersom 2005 var det første år, hvor den nye ordning fandt anvendelse, og eftersom den er fuldt og direkte i overensstemmelse med Den Europæiske Unions retningslinjer, hvilket har til følge, ligeledes i henhold til den almindelige billighedsgrund sætning, at korrektionerne på 10 % i en ny sektor af forpligtelser ikke er berettigede.

For det fjerde har sagsøgeren hævdet, at Kommissionen har begået en fejl ved vurderingen af de faktiske omstændigheder i alle seks punkter, der er gjort gældende af Den Europæiske Union.

Hvad angår de tørrede druer har sagsøgeren, for det første, gjort gældende, at de uberettigede og ubegrundede korrektioner hviler på en faktuel fejl og på en fejlagtig vurdering af de faktiske forhold og af bestemmelsen i artikel 3, stk. 2, litra d), i forordning (EF) nr. 1621/1999 ⁽⁴⁾.

For det andet har sagsøgeren understreget, at femdoblingen af korrektionen fra 2 % til 10 % for de tørrede druer fra perioden 2002-2003 til perioden 2003-2004, og mere end en fordobling fra 10 % til 25 % fra perioden 2003-2004 over perioden 2004-2005 og til den efterfølgende periode 2005-2006 skyldes en fejlagtig anvendelse af rammebestemmelserne vedrørende fastsatskorrektionerne og en urigtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder, ligesom der herved foreligger en åbenbar tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og en overskridelse af Den Europæiske Unions skønsmæssige beføjelser.

For det tredje har sagsøgeren gjort gældende, at a) femdoblingen i korrektionen for tørrede druer fra Korinth fra 5 % for perioden 2004-2005 til 25 % for perioden 2005-2006 udgør en fejlagtig fortolkning og anvendelse af rammebestemmelserne vedrørende fastsatskorrektionerne, en åbenbar tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og en overskridelse af Den Europæiske Unions skønsmæssige beføjelser med hensyn til pålæggelse af korrektioner, og at b) pålæggelsen på 5 % for perioden 2004-2005, i løbet af hvilken der ikke er blevet udbetalt nogen støtte til de landbrugsparceller, som ikke har opnået et minimumsudbytte, er vilkårlig og ubegrundet.

For det fjerde har sagsøgeren påberåbt sig en fejlagtig vurdering af de faktiske omstændigheder vedrørende de påståede mangler i fortegnelsen over vindyrkningsarealer samt vedrørende identificeringen og udmålingen af parcellerne.

For det femte fremhæver sagsøgeren den fejlagtige vurdering af de faktiske omstændigheder vedrørende de påståede mangler i forskrifterne på området for administration og kontrol af foranstaltningen.

For så vidt angår øerne i Ægæerhavet har sagsøgeren, for det første, påberåbt sig tilsidesættelse af den materielle retskraft i det omfang, hvori Domstolen ved dom af 27. oktober 2005 i sagen C-175/03, Grækenland mod Kommissionen, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser, annullerede den finansielle korrektion, som var blevet pålagt i sådanne sektorer for samme år, og, subsidiært, tilsidesættelse af artikel 264 og 265 TEUF.

For det andet henviser sagsøgeren til fejlagtig fortolkning og anvendelse af artikel 7, stk. 4, i forordning (EF) 1258/1999⁽⁵⁾, som foreskriver, at korrektionerne pålægges i overensstemmelse med 24 måneders-reglen, og, subsidiært, tilsidesættelse af væsentlige formkrav, og mere subsidiært Den Europæiske Unions manglende kompetence i tidsmæssig henseende til i 2010 at pålægge en korrektion på grundlag af en skrivelse af 17. august 2000. Sagsøgeren har i øvrigt anført, at pålæggelsen i 2010 af korrektioner vedrørende mangler i kontrolordningen for 1999, 2000 og 2001 tilsidesætter det generelle retssikkerhedsprincip, princippet om en rimelig frist og rettidig handling fra Den Europæiske Unions side på grund af sagens usædvanligt lange og ubegrundede varighed.

Endelig hvad angår dyrepræmierne har sagsøgeren, for det første, fremhævet ugyldigheden af de pågældende regnskabsafslutninger, eftersom Kommissionen i tidsmæssig henseende ikke havde kompetence til at pålægge de finansielle korrektioner og, for det andet, den fejlagtige vurdering af de faktiske omstændigheder og tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet vedrørende vurderingen af den risiko, som er forvoldt Fonden på grund af nævnte pågældende problemer.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21.6.2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik.

⁽²⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2075/92 af 30.6.1992 om den fælles markedsordning for råttobak.

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2848/98 af 22.12.1998 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2075/92 for så vidt angår præmieordningen, produktionskvoterne og den særstøtte, der ydes til producentsammenslutningerne, i tobakssektoren.

⁽⁴⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1621/1999 af 22.7.1999 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2201/96 for så vidt angår støtte til dyrkning af druer bestemt til produktion af tørrede druer af bestemte sorter.

⁽⁵⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 af 17.5.1999 om finansiering af den fælles landbrugspolitik.

Sag anlagt den 4. januar 2011 — Portugal mod Kommissionen

(Sag T-2/11)

(2011/C 89/42)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Den Portugisiske Republik (ved L. Inez Fernandes, M. Figueiredo og J. Saraiva de Almeida, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse K(2010) 7555 af 4. november 2010 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), annulleres for så vidt angår den del, som pålægger Portugal en punktvís finansiell korrektion vedrørende POSEI-foranstaltningen for regnskabsårene 2005, 2006 og 2007 på i alt 743 251,25 EUR.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren påberåbt sig fire anbringender: tilsidesættelse af artikel 11 i forordning nr. 885/2006⁽¹⁾, fejl i fortolkningen af 28. betragtning til forordning nr. 43/2003⁽²⁾, tilsidesættelse af artikel 7, stk. 4, i forordning nr. 1258/1999⁽³⁾ og tilsidesættelse af lighedsprincippet og proportionalitetsprincippet.

Med sit første anbringende gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen tilsidesatte artikel 1 i forordning nr. 885/2006, i det omfang den hverken angav noget resultat af revisionerne eller nogen bemærkninger til årene 2005 og 2006, hvilket forhindrede de portugisiske myndigheder i at påvise, at dens konklusioner var unøjagtige med hensyn til disse år, og i at korrigere eventuelle mangler med henblik på at opfylde fællesskabsbestemmelserne og følgelig ikke gav dem mulighed for at drage fordel af den proceduremæssige garanti, som nævnte bestemmelse tildeler medlemsstaterne.

Med sit andet anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen anlagde en urigtig fortolkning af 28. betragtning til forordning nr. 43/2003, i det omfang den på den ene side fandt, at den kontrol, der var gennemført af de portugisiske myndigheder, var utilstrækkelig i forhold til EU-bestemmelserne henset til mængden af opdagede uregelmæssigheder, uden dog på noget tidspunkt at forklare, i hvilket omfang og af hvilken årsag nævnte kontrol burde have været anderledes eller strengere, men til gengæld på den anden side fandt, at selv samme kontrol var tilstrækkelig med henblik på beregning af den finansielle korrektion.

Sagsøgeren anfører, at Kommissionen endvidere tilsidesatte artikel 7, stk. 4, i forordning nr. 1258/1999, i henhold til hvilken Kommissionen træffer beslutning om, hvilke udgifter, der skal udelukkes fra fællesskabsfinansiering, hvis den konstaterer, at udgifterne ikke er afholdt i overensstemmelse med fællesskabsreglerne, da den udelukkede de udgifter, der er afholdt af Den Portugisiske Republik, fra fællesskabsfinansiering, idet Kommissionen fejlagtigt konkluderede, at nævnte udgifter ikke var afholdt i overensstemmelse med nævnte bestemmelser.

Med sit tredje anbringende anfører sagsøgeren, at Kommissionen tilsidesatte artikel 7, stk. 4, i forordning nr. 1258/1999, i det omfang den i regnskabsafslutningen for Garantisektionen i EUFGFL fuldstændigt overså retningslinjerne i arbejdsdokument nr. VI/5330/97 af 23. december 1997, hvilke retningslinjer Kommissionen vedtog og pålagde sig selv med henblik på anvendelsen af nævnte bestemmelse, navnlig med hensyn til beregning af de finansielle korrektioner.

Endelig gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen også som følge af den manglende overholdelse af ovennævnte retningslinjer endvidere tilsidesatte lighedsprincippet og proportionalitetsprincippet. Således tilsidesatte den lighedsprincippet ved ikke at have behandlet Den Portugisiske Republiks situation på samme måde, som den behandlede andre lignende situationer, især ved at anvende en finansiel korrektion på 5 % i overensstemmelse med det i retningslinjerne foreskrevne. Kommissionen tilsidesatte proportionalitetsprincippet, fordi den netop på grund af den manglende overholdelse af nævnte retningslinjer anvendte korrektionssatser, der var meget højere — nemlig mellem 44,32 % til 90,48 % — end det, der var berettiget at anvende over for den pågældende økonomiske skade.

På grund af sidstnævnte betragtninger tilsidesatte Kommissionen også artikel 7, stk. 4, i forordning nr. 1258/1999, ifølge hvilken »Kommissionen anslår de beløb, der skal udelukkes, især på baggrund af det regelstridige forholds omfang. Kommissionen tager i denne forbindelse hensyn til overtrædelsens art og grovhed samt til den økonomiske skade, der er påført Fællesskabet«.

-
- (¹) Kommissionens forordning (EF) nr. 885/2006 af 21.6.2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 for så vidt angår godkendelse af betalingsorganer og andre organer og regnskabsafslutning for EGFL og ELFUL.
- (²) Kommissionens forordning (EF) nr. 43/2003 af 23.12.2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001 og (EF) nr. 1454/2001 for så vidt angår støtten til den lokale produktion af vegetabiliske produkter i regionerne i EU's yderste periferi.
- (³) Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 af 17.5.1999 om finansiering af den fælles landbrugspolitik.

Sag anlagt den 25. januar 2011 — Singapore Airlines og Singapore Airlines Cargo PTE mod Kommissionen

(Sag T-43/11)

(2011/C 89/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Singapore Airlines Ltd og Singapore Airlines Cargo PTE Ltd (ved solicitor J. Kallaugh, solicitor J.P. Poitras og advokaterne J.R. Calzado og É. Barbier de la Serre)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Annulering af Kommissionens afgørelse af 9. november 2010 i sag COMP/39.258 — luftfragt.
- Endvidere, eller subsidiært, nedsættelse af den bøde, sagsøgerne er blevet pålagt.

- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne gjort seks søgsmålsgrunde gældende.

- 1) For det første er afgørelsen truffet under tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter, herunder:

- retten til en uafhængig og upartisk domstol

- ret til retssikkerhed og forudsigelige sanktioner, og

- sagsøgernes ret til forsvar, da Singapore Airlines Cargo PTE Ltd ikke fik adgang til de svar på klagepunktsmeddelelsen, som de andre virksomheder, der var adressater for klagepunktsmeddelelsen, havde indgivet, og andre væsentlige oplysninger i Kommissionens besiddelse, der blev lagt til grund i afgørelsen.

- 2) For det andet er afgørelsen behæftet med en række faktiske og retlige fejl ved anvendelsen af artikel 101 TEUF i relation til arten og udstrækningen af det formodede »kartel«, idet:

- afgørelsen er utilstrækkeligt begrundet, da den ikke angiver grundlaget for konklusionerne eller definerer de relevante markeder,

- afgørelsen indeholder urigtige skøn i relation til arten og udstrækningen af det formodede »kartel«. Navnlig udgør de hævdede kontakter i afgørelsen ikke et enkelt, verdensomspændende netværk, ligesom konstateringen af et fælles mål, som forbinder disse kontakter, ikke støttes af beviserne,

- Kommissionen begik en retlig fejl, da den definerede elementerne i denne angiveligt komplekse overtrædelse,

- Kommissionen har anlagt et urigtigt skøn af den angiveligt komplekse overtrædelse vedrørende den manglende kommission af tillæggene,

- Kommissionen har begået retlige fejl og anlagt et urigtigt skøn ved at behandle de tre påståede »elementer« i kartellet som en samlet overtrædelse.

- 3) For det tredje har Kommissionen begået retlige fejl og anlagt et urigtigt skøn ved at anvende artikel 101 TEUF på adfærd i forbindelse med salg i jurisdiktioner uden for EU, idet:

- Kommissionen har anlagt et retligt og faktisk urigtigt skøn ved at anvende artikel 101 TEUF på adfærd, som påvirker markeder beliggende uden for EU, og har således overtrådt de regler, som begrænser EU's jurisdiktion vedrørende en sådan adfærd,
 - Kommissionen har begået retlige fejl og anlagt et urigtigt skøn ved at nægte at tage hensyn til den omstændighed, at i udenlandske jurisdiktioner, som spiller en fremtrædende rolle i afgørelsen, afspejler den ikke tilstrækkeligt, at adfærd blev overvåget aktivt og faktisk krævet af offentlige myndigheder.
- 4) For det fjerde har Kommissionen begået en række fejl ved at tilregne Singapore Airlines Cargo PTE Ltd den påståede overtrædelse, idet:
- Kommissionen har begået retlige fejl og anlagt et urigtigt skøn ved at analysere og tage hensyn til kontakter før den 1. maj 2004, kontakter vedrørende sikkerhedstillægget, kontakter vedrørende brændstoftillægget uden for EU samt kontakter vedrørende brændstoftillægget inden for EU,
 - Kommissionen har begået retlige fejl og anlagt et urigtigt skøn vedrørende anvendelsen af WOW alliance-kontakter for at fastslå Singapore Airlines Cargo PTE Ltd's deltagelse i Ltd den påståede overtrædelse,
 - Kommissionen har ikke godtgjort, at Singapore Airlines Cargo PTE Ltd havde eller burde have haft kendskab til den påståede overtrædelse eller dens afgørende elementer.
- 5) For det femte har Kommissionen tilsidesat sin pligt i henhold til princippet om god forvaltningsskik til omhyggeligt og upartisk at undersøge alle forhold i sagen.
- 6) For det sjette indeholder afgørelsen retlige fejl og urigtige skøn ved beregningen af den bøde, der er pålagt sagsøgerne, idet:
- Kommissionen har tilsidesat retningslinjerne for beregning af bøder efter artikel 23, stk. 2, litra a) i forordning nr. 1/2003 (EUT C 210, s. 2), proportionalitetsprincippet og lighedsprincippet ved beregningen af salgsværdier, idet den ikke har taget hensyn til:
 - den begrænsede geografiske rækkevidde af adfærd i relation til hvilken beslutningen fastslår en overtrædelse,
 - sagsøgernes relative roller,
 - den omstændighed, at den påståede koordinering kun vedrørte tillæg.
 - Kommissionen tillagde ikke udstrækningen og varigheden af Singapore Airlines Cargo PTE Ltd's påståede deltagelse i overtrædelsen fornøden vægt.
 - Der er ikke i afgørelsen indrømmet en nedsættelse for Singapore Airlines Cargo PTE Ltd's begrænsede deltagelse, hvilket udgør en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet.
-

Sag anlagt den 24. januar 2011 — Fraas mod KHIM (ternet mønster i farverne mørkegrå, lysegrå, sort, beige, mørkerød og lyserød)

(Sag T-50/11)

(2011/C 89/44)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: V. Fraas GmbH (Helmbrechts-Wüstenselbitz, Tyskland)
(ved advokaterne G. Würtenberger og R. Kunze)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 15. november 2010 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1316/2010-4) annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Et figurmærke, der gengiver et ternet mønster i farverne mørkegrå, lysegrå, sort, beige, mørkerød og lyserød, for varer i klasse 18, 24 og 25

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), sammenholdt med artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, da det omhandlede EF-varemærke har fornødent særpræg, og tilsidesættelse af artikel 75 og 76 i forordning (EF) nr. 207/2009, da appelkammeret ikke har taget stilling til sagsøgerens mange faktiske og retlige anbringender.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 25. januar 2011 — SAS Cargo Group m.fl. mod Kommissionen**(Sag T-56/11)**

(2011/C 89/45)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøgere: SAS Cargo Group A/S (Kastrup, Danmark), Scandinavian Airlines System Denmark-Norway-Sweden (Stockholm, Sverige), og SAS AB (Stockholm, Sverige) (ved advokaterne M. Kofmann og B. Creve, I. Forrester, QC, samt barristers J. Killick og G. Forwood)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Afgørelsen annulleres helt eller delvis.
- Det fastslås, at sagsøgerne ikke bærer noget ansvar for den globale fælles, fortsatte og komplekse overtrædelse, der er beskrevet i afgørelsen, og den annulleres i det omfang det heri fastslås, at sagsøgerne er ansvarlige herfor.
- Subsidiært nedsættes bødens størrelse.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- Der træffes enhver anden foranstaltning, der anses for passende henset til omstændighederne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Påstand om annullation af Europa-Kommissionens afgørelse af 9. november 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde i sag COMP/39.258 — Airfreight om samordning af diverse priselementer for luftfragttjenester for så vidt angår brændstoffillæg, sikkerhedstillæg og betaling af kommission for tillæggene til speditører.

Til støtte for deres søgsmål har sagsøgerne anført seks søgsmålsgrunde:

- 1) Første søgsmålsgrund, hvorved det gøres gældende, at der er sket en tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter såvel som af sagsøgerens ret til god forvaltning, ret til forsvar og af det generelle princip om ligestilling mellem parterne, idet sagsøgerne er blevet nægtet adgang til relevant bevismateriale af såvel belastende som diskulperende art, som Kommissionen

modtog efter dens klagepunktsmeddelelse og som den har lagt til grund (det belastende bevis) for den anfægtede afgørelse.

- 2) Anden søgsmålsgrund, hvorved det gøres gældende, at der savnes kompetence, idet der i afgørelsen er anvendt artikel 101 TEUF og artikel 53 EØS på luftfragttjenester, der var indkommende til EØS-området, ved hjælp af virkningskriteriet, som ikke er relevant for det territoriale anvendelsesområde for artikel 101 TEUF og artikel 53 EØS, og idet implementeringskriteriet fejlagtigt er anvendt på salg uden for EØS-området.
- 3) Tredje søgsmålsgrund, hvorved det gøres gældende, at der er anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved vurderingen af den adfærd, hvori sagsøgerne tog del, og ved konklusionen, hvorefter denne adfærd beviste sagsøgernes deltagelse i eller kendskab til en global fælles og fortsat overtrædelse; endvidere er en række af de tilfælde af adfærd, hvorpå afgørelsen støttes, ikke i strid med de relevante konkurrenceretlige bestemmelser.
- 4) Fjerde søgsmålsgrund, hvorved det gøres gældende, at bøden er ubegrundet og uforholdsmæssigt høj henset til det forhold, at sagsøgerne ikke var involveret i en global fælles og fortsat overtrædelse, samt til de relevante omstændigheder (herunder formildende omstændigheder), der skulle have været taget i betragtning ved fastsættelsen af størrelsen af en hvilken som helst bøde, der måtte pålægges sagsøgerne.
- 5) Femte søgsmålsgrund, hvorved det gøres gældende, at der er tale om en selektiv og arbitrær forfølgelse af sagsøgerne (og andre), mens 72 andre flyselskaber, som, ifølge oplysningerne i klagepunktsmeddelelsen og i afgørelsen, deltog i påståede ulovlige møder og drøftelser aldrig er blevet forfulgt. Dette rejser en række alvorlige spørgsmål i relation til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og EU's charter om grundlæggende rettigheder.
- 6) Sjette søgsmålsgrund, hvorved det gøres gældende, at der er sket en tilsidesættelse af sagsøgernes ret til en uafhængig og upartisk domstol som fastsat i artikel 47, stk. 2, i EU's charter om grundlæggende rettigheder, for så vidt som afgørelsen blev truffet af en administrativ myndighed, der både havde bemyndigelse til at forestå sagens oplysning og pålægge sanktion.

Appel iværksat den 25. januar 2011 af Michel Nolin til prøvelse af Personalerettens dom af 1. december 2010 i sag F-82/09, Nolin mod Kommissionen**(Sag T-58/11 P)**

(2011/C 89/46)

*Processprog: fransk***Parter**

Appellant: Michel Nolin (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og E. Marchal)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås:
 - Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 1. december 2010 i sag F-82/09 (Nolin mod Kommissionen) ophæves.
- Der træffes en ny afgørelse med følgende indhold:
- Det fastslås:
 - Den beslutning, som Europa-Kommissionens generaldirektør for Personale og Administration traf den 19. december 2008 om at slette sagsøgerens point for fortjeneste og prioritetspoint som følge af hans forfremmelse til lønklasse AD 13 i medfør af vedtægtens artikel 29, stk. 1, litra a), nr. iii), annulleres.
 - Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger for begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har fremsat to anbringender til støtte for sit søgsmål:

- 1) Første anbringende vedrører en tilsidesættelse af legalitets- og retssikkerhedsprincippet, idet Personaleretten begik en retlig fejl ved at lægge til grund, at Kommissionen i mangel af et retligt grundlag kunne støtte den anfægtede beslutning på den generelle opbygning af de almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 45, stk. 1, i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union.
- 2) Andet anbringende vedrører en krænkelse af forbuddet mod forskelsbehandling, idet Personaleretten begik retlige fejl ved i) at lægge til grund, at generaldirektøren for Personale og Administration råder over en residualkompetence, som han ikke er blevet tillagt ved en lovlig beslutning truffet af ansættelsesmyndigheden i overensstemmelse med vedtægtens artikel 2, og ii) ved at lægge til grund, at de tjenestemænd, der er blevet forfremmet i medfør af vedtægtens artikel 29 og 45, som følge af deres udnævnelse eller forfremmelse indtager samme retsstilling, skønt den ikke er identisk hverken med hensyn til proceduren eller med hensyn til funktioner og ansvar.

Sag anlagt den 31. januar 2011 — ISOTIS mod Kommissionen

(Sag T-59/11)

(2011/C 89/47)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Koinonia tis Pliroforias Anoichti stis Eidikes Anagkes
— ISOTIS (Athen, Grækenland) (ved advokat B. Christianos)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at sagsøgeren på ingen måde har tilsidesat artiklerne II.16.2 i de almindelige bestemmelser i kontrakterne FP6, II.7.3 (alvorlig økonomisk uregelmæssighed) og II.7.4 (falske erklæringer) i de almindelige bestemmelser i kontrakterne eTEN og II.10.3 (kontraktbrud og manglende tilvejebringelse af oplysninger) i de almindelige bestemmelser i CIP-kontrakten.
- Det fastslås, at Kommissionen har tilsidesat de omtvistede kontrakter ved at anfægte den støtteberettigede karakter af sagsøgerens udgifter.
- Det fastslås, at de udgifter til et beløb af 932 362,44 EUR, som sagsøgeren har forelagt Kommissionen inden for rammen af kontrakterne ACCESS-eGOV, EU4ALL, eABILITIES, EMERGE, ENABLE, ASK-IT, NAVIGABILE, EURIDICE og T-SENIORITY, er støtteberettigede, og at sagsøgeren ikke er forpligtet til at tilbagebetale de af Kommissionen allokerede beløb.
- Det fastslås, at forsinkelsen fra Kommissionen side med de sidste udbetalinger til finansiering af kontrakterne EU4ALL, ASK-IT og ENABLE udgør en tilsidesættelse af dens kontraktmæssige forpligtelser.
- Det fastslås, at Kommissionen er forpligtet til at betale sagsøgeren 52 584,05 EUR med renter, der løber fra stævningens forkyndelse til dækning af de udgifter, som sagsøgeren har måttet bære inden for rammen af kontrakten EU4ALL.
- Det fastslås, at Kommissionen er forpligtet til at betale sagsøgeren 20 678,61 EUR med renter, der løber fra stævningens forkyndelse til dækning af de udgifter, som sagsøgeren har måttet bære inden for rammen af kontrakten ASK-IT.
- Det fastslås, at Kommissionen er forpligtet til at betale sagsøgeren 11 693,05 EUR med renter, der løber fra stævningens forkyndelse til dækning af de udgifter, som sagsøgeren har måttet bære inden for rammen af kontrakten ENABLE.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet, hvis grundlag dels er voldgiftsbestemmelserne i de omtvistede kontrakter, dels er belgisk ret, som de pågældende kontrakter reguleres af, har sagsøgeren gjort to anbringender gældende:

For det første gør sagsøgeren gældende, at de udgifter, som man har forelagt Kommissionen, var støtteberettigede, og at man ikke har misligholdt kontrakten. I særdeleshed hævder sagsøgeren, at de klagepunkter, som Kommissionen har fremsat efter revisionen af programmerne ACCESS-eGOV, EU4ALL, eABILITIES, EMERGE, ENABLE, ASK-IT, NAVIGABILE, EURIDICE og T-SENIORITY, og som vedrører sagsøgerens økonomistyring og den støtteberettigede karakter af sagsøgerens udgifter, savner ethvert grundlag. Følgelig er sagsøgeren ikke i misligholdelse, og samtlige udgifter bør anerkendes som støtteberettigede.

For det andet tilsidesætter Kommissionen, som anfægter den støtteberettigede karakter af udgifterne og forsinker betalingen af visse af dem, sine kontraktmæssige forpligtelser. I særdeleshed har sagsøgeren påberåbt sig, at anfægtelsen fra Kommissionens side af den støtteberettigede karakter af udgifterne er kontraktstridig og i strid med redelig handle måde samt udgør misbrug af rettigheder, fordi de konklusioner, der drages af revisionen, var ganske ubegrundede, uklare og generelle. Derudover har sagsøgeren hævdet, at Kommissionens forsinkede betaling af de sidste finansieringsratebeløb for kontrakterne EU4ALL, ASK-IT og ENABLE er misligholdelse, og sagsøgeren påstår for Retten Kommissionen kendt pligtig at udbetale disse beløb.

Sag anlagt den 28. januar 2011 — Vermop Salmon mod KHIM — Leifheit (Clean Twist)

(Sag T-61/11)

(2011/C 89/48)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Vermop Salmon GmbH (Gilching, Tyskland) (ved advokaterne W. von der Osten-Sacken, O. Sude og M. Ring)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Leifheit AG (Nassau, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 19. november 2010 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 671/2010-1) annulleres.
- EF-varemærke nr. 4892642 »Clean Twist« erklæres ugyldigt.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sine egne og sagsøgerens omkostninger.
- Såfremt Leifheit AF indtræder i sagen som intervenient, tilpligtes Leifheit AF at betale sine egne omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Ordmarken »Clean Twist« for varer i klasse 21

Indehaver af EF-varemærket: Leifheit AG

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Vermop Salmon GmbH

Begrundelse for ugyldighedsbegæringen: De ældre ordmærker »TWIX« og »TWIXTER« for varer i klasse 9, 12, 21, 22 og 25. Tilsidesættelse af artikel 53, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽¹⁾.

Annulationsafdelingens afgørelse: Afslag på begæringen om at det omhandlede varemærke erklæres ugyldigt.

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 53, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009, da der er risiko for forveksling mellem de omhandlede varemærker.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 28. januar 2011 — Run2Day Franchise mod KHIM — Runners Point (Run2)

(Sag T-64/11)

(2011/C 89/49)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Run2Day Franchise BV (Utrecht, Nederlandene) (ved advokat H.J. Koenraad)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Runners Point Warenhandels GmbH (Recklinghausen, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 11. november 2010 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 349/2010-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret og i givet fald den anden part i sagen for appelkammeret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Runners Point Warenhandels GmbH

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »Run2« for varer og tjenesteydelser i klasse 18, 25 og 35 — EF-varemærkeansøgning nr. 6517502

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Run2Day Franchise BV

De i indsigelsessagen påberåbte varemærker eller tegn: EF-varemærkeregistrering nr. 3800448 af ordmarken »RUN2DAY« for varer og tjenesteydelser i klasse 18, 25 og 35, EF-varemærkeregistrering nr. 3832458 af figurmærket i farver »RUN2DAY« for varer og tjenesteydelser i klasse 25, 28 og 35, Benelux-varemærkeregistrering nr. 811897 af figurmærket i farver »RUN2DAY« for varer og tjenesteydelser i klasse 25

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Indsigelsesafdelingens afgørelse ophævet og indsigelsen forkastet

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009, idet appelkammeret urigtigt vurderede, at der ikke var risiko for forveksling.

Sag anlagt den 28. januar 2011 — Present Service Ullrich mod KHIM — Punt-Nou (babilu)

(Sag T-66/11)

(2011/C 89/50)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Present Service Ullrich Verwaltungs-GmbH (Erlangen, Tyskland) (ved advokat A. Graf von Kalckreuth)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Punt-Nou, SL (Onty-nient, Spanien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 19. november 2010 af Andet Appell-kammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 773/2010-2) annulleres.
- Indsigelsen mod sagsøgerens varemærke »babilu« afvises, og det fastslås, at varemærket »babilu« skal registreres for samtlige ansøgte varer og tjenesteydelser.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Present Service Ullrich Verwaltungs-GmbH

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »babilu« for varer og tjenesteydelser i klasse 16, 18, 35, 36, 38 og 41 — EF-varemærkeansøgning nr. 7205305

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Punt-Nou, SL

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-varemærkeregistrering nr. 3363645 for ordmærket »BABIDU« for bl.a. tjenesteydelser i klasse 35

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge i sin helhed

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009, idet appelkammeret urigtigt vurderede, at der var risiko for forveksling hos den relevante kundekreds.

Sag anlagt den 24. januar 2011 — Truvo Belgium mod KHIM — AOL (Truvo)

(Sag T-69/11)

(2011/C 89/51)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Truvo Belgium (Antwerpen, Belgien) (ved advokat O.F.A.W. van Haperen)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

De anden part i sagen for appelkammeret: AOL LLC (Dulles, De Forenede Stater)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 21. oktober 2010 af Andet Appell-kammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 956/2009-2) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Truvo Belgium

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket i farver »Truvo« for varer og tjenesteydelser i klasse 16, 35, 38 og 41 — EF-varemærkeansøgning nr. 6288484

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: AOL LLC

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-varemærkeregistrering nr. 4756169 af figurmærket »TRUVEO« for tjenesteydelser i klasse 42

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Afslag på EF-varemærkeansøgningen for alle varer og tjenesteydelser i klasse 38

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Sagsøgeren gør gældende, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 og ikke er ordentligt begrundet, da appelkammeret foretog en fejlagtig (i) sammenligning af tjenesteydelserne, (ii) sammenligning af tegnene, (iii) bedømmelse af den relevante kundekreds og (iv) bedømmelse af risikoen for forveksling.

Sag anlagt den 2. februar 2011 — Spanien mod Kommissionen

(Sag T-76/11)

(2011/C 89/52)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (ved N. Díaz Abad, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens forordning (EF) nr. 1004/2010 af 8. november 2010 om nedsættelse af fiskekvoter for 2010 på grund af tidligere års overfiskning (EUT L 291, s. 31) annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for sit søgsmål gør sagsøgeren fire anbringender gældende:

- 1) Første anbringende vedrører en fejl i retsgrundlaget, idet retsgrundlaget for den anfægtede retsakt er artikel 105 i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 ⁽¹⁾, der trådte i kraft den 1. januar 2010, selv om de overtrædelser, som de omhandlede sanktioner omfatter, er blevet begået i 2009.
- 2) Andet anbringende vedrører tilsidesættelse af legalitets- og retssikkerhedsprincippet, idet der er anvendt en sanktions-

ordning, som ikke var trådt i kraft på det tidspunkt, hvor overtrædelserne blev begået.

- 3) Tredje anbringende vedrører tilsidesættelse af princippet om forbud mod tilbagevirkende kraft af straffebestemmelser, der er mindre gunstige, for så vidt som der er anvendt en ordning, der er mindre gunstig, på overtrædelser begået i 2009.
- 4) Fjerde anbringende vedrører umuligheden af at overlade det til Kommissionen at vælge, hvilken lov der finder anvendelse, ud fra det tidspunkt hvor den beslutter sig for at påbegynde en undersøgelse af en handling.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20.11.2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT L 343, s. 1).

Rettens kendelse af 21. januar 2011 — Sumitomo Chemical Agro Europe mod Kommissionen(Sag T-416/06) ⁽¹⁾

(2011/C 89/53)

Processprog: engelsk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 42 af 24.2.2007.

RET TEN FOR EU-PERSONALESAGER

Kendelse afsagt af Personaleretten den 8. februar 2011 — Chiavegato mod Kommissionen

(Sag F-60/10) ⁽¹⁾

(2011/C 89/54)

Processprog: fransk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 260 af 25.9.2010, s. 28.

ABONNEMENTSPRISER 2011 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA